SUSCRIPCIÓ
BARCELONA, UNA PESSETA AL MES
ESPANYA, 4'50 PTES. AL TRIMESTRE
ESTRANGER, 9'00 PTES. TRIMESTRE

EL POBLE CATALÀ

REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ
CARRER D'EN PELAI, 42, PRINCIPAL
IMPRENTA
CARRER DE L'EST, NÚMERO 16
TELÉFONS
REDACCIÓ, L560 --- IMPRENTA, 2.298

ANY XI.-NUM. 3,373 — BARCELONA, DIVENDRES 12 DE JUNY DE 1914 — UN NÚMERO, 5 CÉNTIMS

Aniversari de la mort de

Don Enric Pí i Morell

DOCTOR EN MEDECINA

Ocorreguda el 12 de Juny de 1911, als 32 anys d'edat

(E. P. D.)

Sos afligits esposa donya Lluisa Calleja, fills Pere i Amparo, pares **Don Pere Pí Suñer** i donya Lluisa, germans polítics, oncles, cossins i demés parents, al recordar als séus amics i coneguts tant dolorosa com irreparable pèrdua, els preguen el tinguin present en sa memoria, dedicant-li el més carinyós recort.

Nacionalisme

Compendi de medis per a fomentar el Nacionalisme Català

GENERALITATS

Qualsevol problema espanyol que's plantegi, no's resol, a Espanya, amb un criteri espanyol, sinó que admet tantes solucions quants són els varis criteris o ideals patriòtics dels variats separatismes nacionals qu'integren la Espanya territorial i política. I, recíprocament, se pot afirmar que no existeix un problema espanyol, una qüestió espanyola que interessi per un igual a la col·lectivitat: existeixen, sí, un problema català, un problema galleg, un problema castellà, un problema basc, etc., i és evident que sols després de resolts aquests problemes parcials, i gràcies an ells, se podrà pensar en un problema general que afecti integralment a la col·lectivitat hispana o ibèrica. Això planteja la qüestió prevìa del Nacionalisme. Per arribar a la imposició de un ideal espanyol únic, no més hi ha dos medis: la força o la llibertat. Es a dir, la imposició opressora d'un patriotisme anorreador de les divergencies patriòtiques regionals o nacionals hispanes; o'l regoneixement de la diversitat nacional en un règim de igualtat, d'equilibri i de germanor ibèrica. El primer medi li ha fallat sempre a Castella, que era la nació hegemònica cridada a realitzar aquest somni imperialista. I si va fracassar en èpoques de predomini espiritual i material, avui que ha perdut, dintre la Iberia, un i altre, tal intent constituiría una bogeria. Ademés aquesta sujecció per la força, aquest brutal esvaiment de l'esperitualitat d'un poble, representaría un crim de lesa-humanitat, gairebé sempre impune per manca de la sanció possible, car el mòn se mira sovint, impassiblement, la destrucció atrada de les més preades modalitats esperituals incorporades bellament en la civilització universal, si al respecte exigit no poden afegir-hi la raó de la força. L'altre medi és el de la llibertat, o siga: fonamentar el nou ideal futur ibèric — això encara aixample el nostre patriotisme i desfà l'agravi d'egoistes que'ns tan els enemics del nostre autonomisme! — sobres el regoneixement mutual dels separatismes nacionalistes de forta esperitualitat actual i de voluntat democràtica degudament formulada. Perquè l'ideal hispà o ibèric o serà rès, o serà un símbol verbalista i per lo tant no serà rès, o serà la súmula, l'agermanament, per l'interès moral i material col·lectiu de tots els particularismes nacionals hispans. L'ideal ibèric, representa la coincidencia esperitual i la complementació econòmica per l'avenir, dels ideals català, portuguès i castellà que avui presenten una diferenciació incontestable. An aquest agermanament hi afavorirà aquest lleu i subtil contacte de les ànimes dels pobles hispànics que's resol en un sentiment d'occidentalisme llatí i que constitueix la supra-condició ibèrica que junta a totes les gents peninsulars.

Es inútil, doncs, invocar avui, a Espanya, la existencia de un ideal, de un patriotisme espanyol. Aquesta invocació ha servit sempre per justificar totes les tiranies i totes les espoliacions. Veiem-ho. Les manifestacions culminants de la mentalitat d'un poble, són: la Religió, la Política, la Moral i l'Art. Mirem ràpidament si en alguna d'aquestes esferes de la elaboració mental espanyola s'hi revela la unitat de pensament per medi de la qual s'afèrma l'xistencia d'una nació.

L'Orfeó Català a l'estranger

Ahir molt abans de l'hora anunciada per a la sortida del tren especial, els andens de l'estació de França estaven animadíssims de persones que anaven a donar comiat a l'Orfeó Català, i a despedir als orfeonistes.

Tothom feia vots, en primer lloc per que el viatje sía ben falaguer i feliç, ademés per que lo marcix a París que a Londres l'exit mes complet coroni l'escurció artistica.

Els expedicionaris passen de quatrecents entre mestres, choristes i acompanyants.

A les set i minuts, després de franques encaixades i expressius arreveure's, arrencà e tren, sentint-se forts visques al mestre Millet i a l'Orfeó Català, que eren contestats pels orfeonistes amb entusiastes visques a Catalunya.

Amb els expedicionaris ha sortit el nostre benvolgut amic i correligionari En Jaume Planelle, qui generosament s'ha encarregat de fer l'informació per a EL POBLE CATALÀ.

Dient veritats

Els nois que escriuen «La Publicidad» no poden amagar el séu odi a la U. F. N. R. No's diu una paraula ni s'escriu una lletra contra la nostra comunió política sense que mereixi els honors de la reproducció en les planes del referit confrare. Es una manía lo que tenen els nois de «La Publicidad» en contra del nostre partit.

Està vist que'l partit reformista està de desgracia. El primer pàs que va donar aquest partit va ésser el de nomenar quefe de la minoría de l'Ajuntament a un home que per la seva gestió regidoril se va fer acreedor a la seva expulsió de l'U. F. N. R. Des d'aleshores que'ls reformistes ja no han fet rès més de bò. Aixís no és d'estranyar que tot el partit en pès sigués impotent per a lograr que fós escoltat el séu «ilustre jefe». I aixís tampoc té rès d'estrany que en les darreres eleccions municipals el partit reformista arribés a tenir sis vots i mitj en la ciutat de Barcelona.

Però és que d'allavors encà encara ha anat més avall això del reformisme. Els casinos més importants amb que comptaven s'han separat del partit, les personalitats de més relleu han fugit esverades, uns quants joves que tenien s'han separat plens de repugnancia, i fins alguns empleats municipals que'ls ajudaven els han abandonat al veure que'l reformisme era com una mena de somni, doncs les actes de regidor les havien près del nostre partit, però que després d'aquestes actes ja no'n tindrien més, perquè'l poble no'ls vota als traidors que s'han vestit de republicans del rei.

I vetaquí la rabieta dels bons xicots que redacten el diari camalleònic, defensor d'En Puertas i autor de la «cajetilla del soldado». Aquests bons xicots és fan passar el mal humor reproduint lo que diuen els nostres adversaris, perque sens dubte no tenen prou valor per a atacar-nos. I és que no poden dir rès contra nostre, és que la nostra honradesa i la nostra conseqüencia política està molt per damunt de les miseries i traidories dels que fa tres anys volien que'l nostre partit defensés la guerra del Nord d'Africa; per això cobreixen la seva cobardía reproduint les inexactituts i les falsetats que publiquen els impotents.

I tot això també esplica el silenci del confrare pel triomf parlamentari d'En Rodés i més tard d'En Salvatella; com esplica la seva conducta incalificable protegint descaradament la candidatura d'un maurista en contra d'En Calvet; com demostra el séu odi per l'èxit espontani i esperançador que significà la darrera Assamblea Nacional de l'U. F. N. R.

Valdría més que en lloc de reproduir lo que diuen de nosaltres, els adversaris, reproduís el discurs que pronuncià En Melquiades Alvarez quan va ingressar a la Conjunció republicano-socialista.

Aixís tothom sabría que, segons En Melquiades Alvarez, és una torpitut i una vilesa intolerable col·laborar amb la monarquía. I aixís potser arribariem a saber lo que són els reformistes, perquè avui en bona fè ningú sab qué són, ni lo què pensen, ni lo què volen, com no siguin uns vilans que han fet traició als ideals republicans per a treure suc de l'olla de l'Estat.

ESPURNA

Miting de divulgació de les orientacions polítiques acordades per l'Assamblea Nacional de l'U. F. N. R.

▼▼▼

Organitzat pel Centre d'U. F. N. R. del districte II, d'acord amb la Junta Municipal del partit, a Barcelona.

Tindrà lloc el dissabte, día 13, en l'espaiosa sala d'actes de l'esmentat Centre Passatge Sant Benet, 8, (Ludovico Pío i Trafalgar).

Oradors: Pere B. Tarragó, Ignasi Ribera i Rovira, Ramón Martínez Gras, Santiago Estapé i Manuel Mer i Güell.

Piperacina MIDY
GOTA. REUMATISMO

IDEARI

BHUDISME

UN perfumista parisenc, velent aquesta moda d'orientalisme que'ns domina, ha llensat al marcat perfum consagrat a Bhuda. Amb l'anunci prodigiós de que la composició d'aquest perfum únic és un secret robat a un indià gelós i que el que's volti de la seva emanació sotil posseirà la felicitat, l'èxit és ben segur i sobrepujarà al de les manufactures de Pivert i de Orsay on els alambics destilen tota mena d'aromàtics secrets.

El vostre amic ama ja aquest perfum torbador pel nom solament, car és molt curlós de Bhuda. Sobre la seva taula de treball, un Bhuda en marbre xinesc li envia el séu riure de satisfacció. La testa calva, la roba oberta del coll fins a sota el ventre, una mà a cada cuixa, esguarda a tothom amb una indolenta positura d'home que ha ben dinat, car el ventre es gonfla sota el pit rodó, com una llarga muntanya cimejada per la punta del melic prominent. I sobre'l front hi porta la petita concavitat del grà eternal de la saviesa.

L'adoració dels Bhudas que nosaltres mirém com una cosa exòtica, és extesa però de cap a cap de món. Ells viuen voltats pels sacerdots que agiten encensers de perfums perllongats en altes i fines fumeroles al peu dels séus ventres feconds.—I són, generalment, els que duen el grà de la saviesa mès minúscol els més adorats...

L'AMIC

La Mancomunitat

Reunió del Consell permanent

El dimecres va reunir-se el Consell Permanent de la Mancomunitat, a la sortida se'ns entregà una nota que diu:

El Consell ha estudiat la manera de facilitar als pobles la tramitació i construcció d'escoles públiques amb les subvencions establertes per la legislació vigent.

També ha estudiat les regles a seguir per a la formació del plan de carreteres i camins veinals per a la Mancomunitat.

S'ha acordat la proposta de bases per al conveni amb l'Estat referent a les obligacions pendents de les provincies de Tarragona i Lleida.

S'ha fet un estudi preparatori de les delegacions.

Per últim s'ha donat compte d'una comunicació de «La Alianza» exposant una iniciativa, de la que ja vàrem donar compte als nostres lectors, i la qual ha sigut presa en consideració, així com també d'un llibre luxosament enquadernat i en el qual hi hà les firmes de les personalitats més il·lustres de l'intelectualisme català adherint-se a la patriòtica opinió de preparar la ensenyança en llengua catalana. L'iniciativa i recopilació de firmes és del conegut pedagog senyor Flos i Calcat.

REPORTATGES ARTÍSTICS

SALÓ PARÉS.-Exposició

: : Lluisa Vidal : :

Un deute de justicia ens obliga a exterioritzar la nostra satisfacció i el nostre entusiasme davant de la valiosa manifestació artística que la senyora Vidal ens ofereix aquesta setmana en el Saló Parés.

Abans de la seva, la de la inoblidable Pepeta Teixidor ens reafirmava ja el convenciment de les nostres idees respecte a la ponderació de facultats que pel conreu de les Arts i precisament de les Arts plàstiques assesoren les nostres dònes catalanes.

Però és que la Lluisa Vidal no'n té prou amb embellir i poetitzar entre flors, dins dels jardins, les exquisides i delicades preferencies d'una psicología femenina. I quan deixa ben probada, en els dos bodegons que pinta, l'aristocràtica distinció de una paleta rica de fines entonacions i suaus matiços, és llença valerosa, resoltament emprenent forta volada fins allà on l'estudi ferm i la voluntat dels elegits hi troben la victoria de tots els èxits. Estem tant acostumats a las frèvolitats de concepció i a la incerta i tímida factura de tantes dònes que pinten per pintar, que al trobar-nos amb la obra meritoria de la distingida artista hem sentit la sorpresa de lo imprevist. La senyora Vidal demostra valenta seguretat en el dibuix, amplitut i decisiva pincellada, productes sintètics d'una perllongada i profitosa observació del natural que li han fet conseguir la seva genuina personalitat enlairant-la triomfalment pel damunt de les mitjanies. Es evident qu'entre'ls dibuixos de retrats i també d'alguns pintats a l'oli de la distingida artista, n'hi ha que molt bé's poden considerar com obres meritíssimes.

Aprofitem la oportunitat de la notable exposició de Na Lluisa Vidal, per recomanar-la a totes aquelles que amb vocació i aptituts conreuen les belles arts i no passen de fer florestes, perque les que tinguin aspiracions i ales encoratjador de la seva obra. Es precís que las que tinguin aspiracions i ales d'àliga per estendre'l vol, no s'acontentin rastrejant-les tímidament pels jardins, com ho fan les papellones.

LLOPART

Homenatge a En Rodés

Banquet Popular

La coessió del nostre partit.-Importants manifestacions dels oradors. - Comença la campanya contra la guerra

UN ÈXIT MÉS!

Fa un quant temps que a cada acte que organitza el nostre partit hi correspòn un èxit sorprenent i espontani, que porta una saludable reconfortació en les nostres renglerres i és un síntoma inequívoc de la nova marxa triomfal que comença a enpendre.

Es que l'orientació política se va precisant i definint amb més claretat; l'activitat d'organització produeix en cada moment oportú l'exteriorització del pensament del nostre partit, i els homes prestigiosos que'l dirigeixen, ajudats per l'adhesió popular, presten als nostres ideals, amb una assiduitat admirable, la lluminosa col·laboració de llur inteligencia.

La coessió de l'U. F. N. R. s'enrobusteix per moments amb l'entusiasme i la germanor de tots i quan un acte com el d'abans d'ahir ha tingut d'ésser ajornat varies vegades perquè les ocupacions parlamentaries de En Rodés ho exigien i s'ha hagut de anunciar després sobtadament, dintre el curt espai de dos díes, encara hi han prous adhesions fervoroses per a omplir la sala del Mundial Palace, i acudir tothom a rendir tribut d'homenatge a un dels nostres homes que s'han distingit en la defensa dels ideals que'ns animen.

La nostra comunió política és forta i vigorosa perquè no inspira els séus actes ni la seva conducta en cap apassionament personal ni cap soperbia de cap dels séus homes, i logra l'aval i l'apoi de la opinió perquè actúa, tenint en compte les necessitats i els anhels del poble dels quals se'n fa ressò fidel i generos per a portar-los a les altes esferes del governament de l'Estat.

Aquèsta és l'exacta missió que pertoca a un veritable partit polític i aquèsta és la que en part havem realitzat amb l'acte en honor del nostre il·lustre i estimat amic, el diputat senyor Rodés, que tant bé ha sabut interpretar amb el séu magistral discurs el sentiment i les generals aspiracions del nostre poble en la qüestió trascendental de la guerra marroquina.

La més alta significació d'aquest homenatge, està en la demostració clara de la capacitat, de l'estudi i de la competencia que demostren els homes representatius del nostre partit, com En Rodés. Deseixint-se d'una vegada d'aquell xorc verbalisme que era el tòpic obligat de la vella política a Espanya, la nova generació entra a l'estudi dels problemes públics amb l'indispensable documentació i competencia que requereix l'alt sentit governamental que ha d'inspirar l'acció dels partits populars que amb la República volen governar millor i més justament els destins del poble. Aquesta ensenyança exemplaríssima, originadora de la confiança que'ls ciutadans depositen en els séus homes, avui és el tòpic més enlairat de l'actuació política de l'U. F. N. R. que ha sabut escullir per representants séus als més bons, als més competents, als més capacitats dels séus homes. L'exemple serà fructidor; la joventut del nostre partit s'emmirallarà en aquests admirables exemples i la nostra política florirà una abundosa estela de realitats que proclamaràn la nostra necessaria intervenció en la vida pública de Catalunya i d'Espanya.

I finalment, l'exemplaritat de l'acte del dimecres, desentranya aquella clarivident actitut nostra que és la consagració de l'estrategia seguida que aplega tots els elements republicans en les grans afirmacions, i en les necessaries protestes, l'eficacia de les quals requereix una unanimitat i una coincidencia que representa tota la seva triomfal fortitut. I d'aquesta nova actuació política, tenim la satisfacció de veure com són els nostres homes els que marquen el camí i pronuncien les grans i definitives paraules.

▼▼▼

Comença l'acte

De molt abans de l'hora anunciada començaren a arribar concorrents al menjador del Mundial Palace.

A un quart de dèu i quan ja totes les taules estaven ocupades, arribà En Rodés acompanyat del nostre company senyor Cuadras, per la comissió organitzadora, i dels senyors Moles i Pereña.

Els concorrents, a peu dret, li tributaren una llarga i entusiasta ovació.

Seguidament se començà l'àpel, servit amb l'exquisitesa i bon gust que han acreditat l'establiment del nostre amic senyor Serra.

Com que anaven arribant encara més concorrents, desitjosos de pendre part a l'acte i que no s'havien inscrit amb l'antelació deguda, s'hagueren d'improvitzar més taules per a donàr-los-hi cabuda.

Representacions

A l'acte hi estaven representades totes les entitats i joventuts del nostre partit, a Barcelona.

La minoría de la Mancomunitat de Catalunya, representada pels diputats Albert Bastardes i Alfred Pereña.

La Diputació a Corts, pels Srs. Pere Corominas, Jaume Carner i Joan Moles.

La minoría d'U. F. N. R. de l'Ajuntament, pels regidors Oriol Martorell, Serra Furnells i l'alcalde don Joan Vidal i Valls.

La minoría radical de l'Ajuntament, pels senyors Rocha, i Colominas Maseras.

La Junta Municipal de l'U. F. N. R. pel séu president accidental senyor Mer i Güell.

El C. N. R. de Barcelona, pel senyor Santiago Estapé; i la redacció d'EL POBLE CATALÀ.

Els concorrents

A la taula presidencial hi havía les més altes personalitats de la nostra comunió política. Presidí l'il·lustre diputat i homenatjat, En Felip Rodés, qui tenía a la seva dreta els senyors Pere Corominas, Albert Bastardas, Rius i Rius, Mer i Güell, Santiago Estapé, Baldomer Tona, Roig Armengol, Nicolau Juncosa i Martínez Gras; i a l'esquerra, els senyors Jaume Carner, Joan Moles, Alfred Pereña, Serra Furnell, Rocha, Colominas Maseras, Vila, Ribera i Rovira, i Francesc de A. Planas, a la mateixa taula, hi havía també els nostres companys de la comissió organitzadora, Pere B. Tarragó, Josep Cuadras i Roig i Pruna.

A les altres tres llargues taules, que estaven atapaídes de començals hi poguerem veure entre altres, als senyors Tarragó i Romeu, Pí i Sunyer, Josep Millet, Pere Balañà, Planas Escubós, Teodor Planas, Eduard Batalla, Ramón Sirerol, A. Oliva i Oliva, Roig i Rovira, Josep Enguix, Josep María Carreras, Eliseu Sala, Calixte Senties, Ramón Costal, Manuel Miquel, Antón Soler, Rafel Gispert, Cassimir Giralt, E. Bach, Zanni, Duch Salvat, Manuel Peix, Anton Salvà, Pere Clapés, Antòn López, A. López (fill), J. Esteve Gatuellas, Soca, A. Palà, Marcel Riu, Magí Cartanà, Francisco Cortadellas, Josep Quer, Jaume Aragay, Modest Aragay, Albert Solsona, Josep Rosich, Rafel Campalans, Ernest Ventós, Oriol Martorell, Joan Montaner, Pere Dalmau, Lluis Rafols, Llorenç Diumenjó, Jaume Ventura, Ramón Arnés, Marius Martí, Joan Pujol, Joan Batllori, Josep Pujol, Jaume Planell, Doctor Borsons, Francesc Torras, Josep Esteve, Francesc Canedas, R. Martí, Lluis Cortés, Josep Torrens, Enric Casanellas, Joaquím Giralt, Bartomeu Martí, Josep Garriga, J. Solà, Josep Iglesias, Joaquím Maduell, Francesc Jordà, Pere Coll, Joan Prats, Pau Franqués, Josep Magins, Enric Clarà, Rafel Busquets, Francesc Rovira, Eugeni Guitart, Joan Guarch, Leodegari Ribó, Joan Capdevila, Joan Casanovas, Josep Massanés, Juli Gay, Josep Màs, Daniel Maduell, August Ortí, Marcell Porta, Josep Viñas, Juli Viñolas, Francesc Plà, Andreu Torres, Artur Roig, Lluis Tarrés, Enric Peyró, Eusebi Ferrer, Joan Durán, Joan Montard i Leandre Humbert, Eduard Lladó, Angel Rodés, Josep Casamajó, Josep Balaguó, Jesús Martí, Joan Cunill, Josep Batista, Joan Vidal, Joan Padró, Emili Guillén, Alexandre Sales, Josep M. Almirall, Albert Fochs, Rogeli Espino, Lluis Martínez, Joan Torres, Antòn Planas, Jaume Mentas, Josep Barrera, Miquel Ferrer, Francesc Filvà, Jaume Nonell, Enric Codina, Manuel Lladó, Pau Trillas, Joan Vives, Enric Tonijoan, Josep Roig, Josep Roig (fill), Josep Màs, Andreu Vidal etc., etc., i molts altres repetim, que no poguerem anotar.

Les adhessions

Al destapar-se el xampany, i donar començ a l'esperada hora dels discursos, En Josep Cuadras donà compte de les següents adhesions rebudes:

Don Josep Gaussachs, don Josep M. Bofill, de Santa Coloma de Farnés, i del Grupu de republicans de Palautordera, C. N. R. de Mataró, Joventut d'Unió Republicana del districte setè, de la Redacció de «Los Miserables», firmada pels senyors Pintado, Sanblancat, Peig i Capdevila, de la Junta Municipal d'U. F. N. R. de Arenys de Mar, del Centre d'U. F. de Capellades, Penya Catalana de la Maisson Dorée de Madrid, Centre Nacionalista, de Balaguer, U. N. R. i periòdic «Renovación» de Tarragona.

Les cartes i telegrames que enviaren els senyors Giner de los Ríos, Pere Pí i Sunyer, Salvatella, Calvet, Albert, Lafret i Gubern, foren rebuts amb veritables ovacions per part dels nombrosos començals.

Tot seguit començaren els brindis iniciant-los,

En Roig i Pruna

Companys: En nom de la comissió organitzadora d'aquest homenatge, em cap l'honor per mí immerescut, d'oferir-lo al nostre il·lustre diputat En Felip Rodés, i al fer-ho, me compláso en fer constar que aquest acte no s'ha inspirat en cap mira partidista, sinó que respòn única i exclusivament, al desig d'exterioritzar l'aspiració de tots els ciutadans conscients de que acabi d'un cop aquesta aventura Africana.

No's tracta doncs, d'un acte d'un sol partit, sinó de la protesta de tots els catalans quina aspiració sapigué tant enèrgicament recollí l'il·lustre homenatjat. Per això han vingut aquí o s'han adehrt homes de tots els partits republicans per a ratificar la seva adhesió a En Rodés, que d'una manera tant eloqüent sapigué aixecar la bandera de pau i germanor essent l'admiració de tot el poble espanyol.

Sigui, doncs, amic Rodés, aquest homenatge, el de tot un poble agraít de haver trobat un fidel intèrpret de les seves aspiracions de pau, que són l'essencia dels partits populars. Per això nosaltres, avui com sempre, hem de cridar: ABAIX TOTES LES GUERRES! VISCA SEMPRE LA PAU!

(Grans aplaudiments).

El nostre partit, amb homes com En Rodés va de cara al triomf, pel camí de la llibertat. Per això tenim en ell depositada tota la nostra confiança, i avui li diem amb aquest acte, que continuí per la vía empresa, que al séu darrera hi té a tot un poble. (Ovació).

En Santiago Estapé

A l'aixecar-se el dignissim president del C. N. R. de Barcelona, se li ributà una sorollosa ovació.

Companys: Jo hauría de dir que cedeixo la paraula a l'amic Rodés, perquè és a ell a qui hem vingut a escoltar. Jo poca cosa puc dir-vos, ja que la sola presencia en aquest acte, vol dir lo identificats que estem amb la labor d'En Rodés, tots els que'ns trobem reunits aquí.

En Rodés i En Lerroux, són els dos homes que han patrocinat junts l'única solució sèria per acabar la guerra del Marroc, la solució que demana el poble i tota l'opinió desligada d'interessos a defensar al Nord d'Africa. La veritable opinió espanyola no la vol aquesta guerra, perquè créu que la reconstitució interior del país és lo que interessa i no aquestes lluites que sols afavoreixen als séus fomentadors en perjudici del poble. Per això, a homes com En Rodés, que saben fer la labor que porta realitzada En Rodés, els acompanya l'opinió de tots els ciutadans.

Entusiastes aplaudiments.

En Mer i Güell

El president accidental de la Junta Municipal de l'U. F. N. R. és saludat, també, amb grans aplaudiments.

Diu que s'hauría escusat de parlar a no ésser l'encàrrec que li va fer l'organisme que representa, delegant-lo per a que vingués a portar l'adhesió del mateix a l'homenatge merescudíssim que's tributa a En Rodés.

Jo no tinc de dir-li que estic identificat amb la seva actuació. Bé sab prou bé En Rodés, amb el que m'uneix una íntima amistat, de molts anys, que comparteixo les seves aspiracions, que són les del poble que lluita per un positiu millorament.

Ell com ningú, sapigué recollir aquestes palpitacions del nostre poble, hòstil en tot moment a la xorca aventura del Marroc, tot apostrofant valentment als autors de la mateixa, a aquest govern de la monarquía, que jamai han tingut en compte les aspiracions dels séus governats.

Com a homes d'humanitat, deveu dir-los a aquests governants, que nosaltres, combaterem sistemàticament aquestes aventures perquè ja que ells pretexten per a portar-les a cap els compromisos contrets, nosaltres també volem fer honor a la nostra firma de vetllar pels nostres consemblants, misió que està per damunt de totes les combinacions diplomàtiques.

Aludeix al trist paper que fem en el concert del mon civilitzat, i diu que això fóra secundari, si no fossin els sacrificis que'ns costa l'aventura guerrera del Marroc.

Acaba dient que amb el gabatge sentimental dels nóstres ideals, haurem de dirigir-nos a les mares afligides pel dolor de veure que se'ls enduen els fills, per a oposar-nos als propòsits dels governants tot cridant: Abaix la guerra, Visca la pau!

Els començats li tributaren una xaiscarosa salva d'aplaudiments.

En Colominas Masseras

Es molt aplaudit a l'aixecar-se a parlar.

Diu que la minoría radical de l'Ajuntament a l'hora esment de la celebració d'aquest justificadíssim homenatge, a l'home que ha interpretat els sentiments de tots els republicans, sense distinció de matiços se pauní i acordà delegar al senyor Rocha i a l'orador perquè la representessin en aquest acte.

Ademés, digué que portava el manat exprés del quefe del partit radical, per a que'l representessin especialment en el banquet, havent-los expressat el séu propòsit qué, de trovar-se aquí hauría sigut el primer en acu-

dir-hi com va ésser el primer en aplaudir al senyor Rodés pel séu magnífic discurs al Parlaemnt.

Afirma que aquest s'ha fet ressò del clam de tot el poble espanyol, contra una guerra que ningú sap justificar que tothom detesta i que no se sap quin poder ocult empeny endavant.

Adverteix que això es molt perillós i que la sang del poble vessada inútilment i el plò de les mares, faràn que l'aventura s'acabi. No en volem de guerras. Si en fem ha d'ésser contra l'ignorancia, contra els poders estranys. contra aquells que vulguin oposar-se al triomf de la sobirania popular.

Per això tots els republicans ens trovàrem units en 1909, com ens hi tornaríem a trobar, si es repetís un barranc del Lobo.

Acaba abogant per l'unió de tots els republicans per a assolir la veritable llibertat política.

Fou ovacionat.

L'Alfred Pereña

L'entusiasta correligionari i bon amic el digne diputat provincial, per Lleida, és saludat amb una ovació.

Diu que porta a aquest acte l'afecte de les terres lleidatanes, per al séu prestigiós diputat.

Nosaltres, que som homes de partit, i que sabem els sacrificis que costa fer política lliberal i republicana, en terres on el jou del caciquisme, vol absorvir-ho tot, tenim a gran orgull, haevr donat la representació que ostenta tant dignament, tant merescudament, En Felip Rodés, perquè homes com ell, enalteixen als ideals i als partits a quep ertenèixen.

En nom de les comarques de Lleida, saludo al séu il-lustre diputat, per a encoratjar-lo per a seguir pel gloriós camí emprès.

L'Albert Bastardas

Els començals, a l'aixecar-se a parlar el digne diputat provincial de l'U. F. N. R. per Barcelona, li tributaren una ovació entusiasta.

Crec qu eno hi hauría necessitat de que jo parlés en aquest acte, perquè haevnt-hi la Mancomunitat constituída, no hi hà diputats provincials per determinada provincia, sinó que ho som tots per Catalunya, i com que el méu amic l'Alfred Pereña ho ha fet d'una manera ben lloable, jo tem crec que estaría rellevat de fer-ho.

La nostra adhesió a l'acte d'avui, no pot ésser més sincera ni entusiasta, perquè respòn a les nostres aspiracions ben reflexades en aquell acord que la Mancomunitat va adoptar al constituir-se: demanar l'abolició de la llei de Jurisdiccions i l'acabament immediat d ela guerra.

Anatematitza amb frasse vibrant, la aventura marroquína, dient que's precís fer una incessant campanya per a que el poble s'oposi a la guerra fins que s'arrivi a impressionar als veritables causants de la mateixa, i als moradors de cert palau que hi hà en una plaça molt coneguda.

Els començals, en peu, no li deixen acabar la frasse, tributant-li una xardorosa i perllongada ovació.

En Joan Moles

El senador del nostra partit per Lleida En Joan Moles és saludat amb aplaudiments.

Jo si — comença dient — que podría estalviar-me de parlar en aquest acte, per que En Rodés, sab bé prou que estic identificat en absolut no sols amb la seva actuació d'avui sinó de sempre.

Així, donc, aquests aplaudiments vostres no'ls vull pas per a mí, els endreço an ell per encoratjar-lo a que ens digui sinó tot, quelcom de lo que ha callat del seu magistral discurs. Els que'l varem sentir escoltant-lo amb tota la atenció i els que l'hem llegit sense perdre un detall, us haurèu fixat que en el transcurs d'aquell discurs En Rodés ensenyava la punta d'un ganivet, llarga, afilada, punxent i que era un perill si s'intentava ferli desenvainar.

Per això en el seu discurs hi ha dos conceptes definitius un dels quals ha quedat totalment incontestat, que ningú ha reculit passant-lo per alt i sobretot els que s'asseuen al banc blau.

En Rodés va parlar de la «política de la guerra» i de l'«industria militar». Del primer concepte tots els oradors que han près part en el debat se n'han ocupat. En canvi del segón ningú n'ha fet esment ni la més lleugera al·lusió. I és per que aquesta part del seu discurs és la fulla del ganivet i de que us parlava i tothom defugia otcar per por de no fense mal amb les seves puntes.

Ja que aquest concepte ha quedat incontestat jo demano a En Rodés, que ens l'expliqui perque crec que's precisament del que hem de parlar per a desarrlir el fatg equivoc de que la guerra convé a l'industria en general i sobretot a l'industria catalana, destruint així els germens de aquest esperit imperialista que estem patint.

En aquest fet heu de veure un altre motiu potser el més trascendental que ens porta a fer aquella Junta de Defensa, no per a la conquesta d'actes, no. Aquesta Junta de Defensa republicana l'han impedada aquells que des d'aquí també prenen part directe o indirectament en aquesta di llauxa imperialista i que'ns portaren a unir-nos per a defensar els interessos del poble en greu perill com s'està veient cada dia. Vosaltres heu vist com s'ha posat terme al debat sobre'l Marroc. Tots els oradors de les minories s'han mostrat contraris a l'otorgació d'ascensos i recompenses.

No havien passat 24 hores que s'els contestava en la forma que tots sabeu.

Enviem nosaltres la nostra salutació efusiva als soldats que lluiten a l'Africa, als quals no arriven mai les recompenses que's repartéixen.

Acaba dient que davant les «clarividents intuicions» — com ne va dir En Sànchez Toca — hi ha les del poble que es tàn per damunt de totes.

Una sorollosa ovació interromp les darreres i vibrants paraules del senador per Lleida.

En Jaume Carner

L'il·lustre diputat federal nacionalista pel Vendrell, a l'aixecar-se per a pronunciar el seu brindis es saludat amb una ovació.

Companys: Tots vosaltres sabeu que la vida política, el camí que seguím els homes públics està sembrat d'espines que hi ha momentes que no s'aturen a punxar-nos la pell, sinó quen's arriben al cor, tot amarant-nos-el de fel. Però, hi ha moments que bé ens compensen aquelles amargures i aquest acte d'avui es un d'aquests. Quan un se troba amb un amic intim a qui es tributa un just homenatje llona bó expensonar l'ànima per a emaltir es virtuts del que's avui gloria del nostre partit (Aplaudiments).

Jo recordo, com recordareu molts dels presents, que al portar-me alguns dels amics que m'escolteu a la presidencia del C. N .R. quan aquest estava instal-lat al Passeig de Gracia, que pensant que s'ens podría ausiliar en les tasques que el càrrec ens impossava, varem atinar amb En Rodés, i, ademés, vaig tenir la sort i l'acert de treure'l de casa seva, del seu bufet d'advocat per que ens fés de secretari .Tots sabèu com va complir la seva missió. La seva gestió ens decidí a portar-lo per terres lleidatanes on amb la seva empentia i amb el seu treball, conquestà un districte per als nostres ideals, lliurant-lo del jou del caciquisme a que estava sotmès.

I no fou això sol lo que aconseguí En Rodés sinó que en poc temps d'ocupar un sèti a les Corts conseguí afiançar el seu lloc, que ara amb el seu darrer discurs ha afirmat definitivament. Avui la pev arepresentació té la força que li dona la seva oratoria reflexiva, acreedora a l'alt prestigi que ha conquerit.

Amb el debat sobre l'aventura del Marroc, En Rodés ha fet una obra definitiva. No son els seus discursos un treball lleuger, d'impressió, no. Es el fruit d'un estudi serè, meditat de mesos, d'anys d'un home clarivident que savé veure a temps que aquesta aventura ranca el problema mes gros que s'ha plantejat a la política espanyola i que amb ell està escrit el porvenir d'Espanya. Per això, a l'exposar-lo ho fà donant una solució que'ls interessats en l'aventura marroquina ens diuen que no és patriòtica .

Us en recordeu que davant de la solució que al probelma de les Colonies presentava En Pi i Margall, també es fulminava contr ad'ell, la mateixa resposta. Es un filibuster, es un antipatriota li deien. tots aquells que després aplaudiren aquell tractat que a París va firmar En Montero Rios .

I ara també ens ho diuen a nosaltres, ho diuen a En Rodés!

Jo m'entretenia l'altre dia repassant el llibre dels presupostos que'ns acaben de repartir als diputats .I tot repassant-los, pensava davant d'aquelles xifres esgarrifoses, que'ns dona una trista idea de la situació econòmica del Estat espanyol que els que inspiren i atien la guerra del Marroc, son bojos de remat o tindràn de recular el millor dia, si volen impunement seguir governant. Per això, nosaltres per esperit patriòtic no hem de tolerar la repetició de cas ocorregut després de la pèrdua de les colonies, de veure que'ls causants del desastre seguíen amb la major impunitat exercitant el poder. No s'ha de permetre que mal més se repeteixi aquest cas vergonyós per a un poble de veure llençar la seva sang en aventures que no tenen cap finalitat sinó la d'empobrir la nació com aquesta en que estem compromesos al Nord de l'Africa. (Aplaudiments).

L'obra d'En Rodés, ademés, és un signe que els joves no deuen passar per alt i que merefx ésser esplicat, perquè de la seva explicació en podràn deduir un exempl emolt profitós prenent-lo per mirall d'aquí endevant .

L'obra d'En Rodés és el resultat dun treball, assiduu, constant de quatre anys d'estudi, fent un arreplec de tota mena de coneixements que'l posessin en pie dominí del probelma que'n proposa, esmicolar davant dels que l'han vingut desfigurant. D'aquest esforç cotidià, n'esdevingué aquesta formidable obra del seu discurs magnífic com cap altra que tant fonda impressió ha causat arreu.

Per això jo us dic joves: No us contenteu en excitar al poble amb les vostres propagandes, feu una labor com la d'En Rodés, no us canseu de dedicar hores a l'estudi per a conexer les qüestions que neguitejxen al poble, que una dotzena de homes amb els coneixements sòlids d'aquelles, son una força revolucionaria transformadora de tots els règims, la que avui aquella està en el pensament, en les idees i en el domini de les questions que enclouen el problema de les aspiracions populars.

Ara jo, abans d'acabar no puc resistir el desitj de fer una afirmació, després de passats els tranzies de dolor a que forem sotmesos .Are podem dir, tinc de dir-vos que els que deieu que'l nostre partit era mort, que estava agonitzant veuràn que'l nostre partit es bien viu. Restin, donc, bien tranquils que nosaltres anirem fent i anostra via. Ami no'm fan pena els seus atacs, al contrari .Els homes que saben tenir serenitats no els afeveixen i intimiden les contrarietats saben arrastrar-les segurs de que aquelles s'esvairàn com les boires, per que abans que tot obeim al compliment del dever. I jo tinc fé en l'empenta dels meus ideals, que son grans per que no alenten concupiscencies ni finalitats misérioses. Això sol dona fortalesa: portar dintre'l còs encès un ideal, quina flama mai s'apaga donant-me alè per a passar totes les penes i per a fer-ho triomfar .

Avui és dia de joia per a nosaltres Per això jo abrasso a En Rodés, jot beveig en honor séu, i faig voi, per al seu triomf definitiu dels ideals que aquí ens congreguen .

Una sorollosa ovació coronà les elocuents paraules del nostre il-lustre amic.

En Pere Corominas

Els comensals li tributen una gran salva d'aplaudiments.

Companys—diu.—Poques paraules us diré perqué el cor se m'aniría a fer un comentari dels que ha fet En Carner i que tant ens ha emocionat.

Primer de tot deixeu que, portant la representació de l'Alcalde que ho pot venir per assumptes del seu càrrec, us demani un aplaudiment pel mateix: (Aplaudiment sorollós).

Diu En Rodés per haver sabut interpretar tant clarament els sentiments del nostre poble, merefx la lloança i entusiasta de tots als ciutadans.

En Rodés, ademés de la representació republicana popular i democràtica ha portat al parlament la de les classes productores, la veu dels fabricants i productors que no estàn conformes tampòc amb la bojà aventura del Marroc.

De la política del Marroc se n'ha dit una política mediterrània i s'ha dit que per Espanya era el Marroc la «plaça al Sol» pel necessari expandiment colonial que l'emperador d'Alemanya reclamava en el seu discurs d'Hamburg per a l'expansió germànica.

Però Alemanya no és Espanya. La nostra «plaça al Sol» és aquí, aon hi tenim encara un aterrador amb 67 % d'analfabets i aon fa 60 anys hi havia un 75 %. Han caciguat 60 anys per a avançar solament un 7 o un 8 %.

Es impossible devant de la miseria d'Espanya presenciar impassible l'espectacle d'aquesta guerra que'ns denigra.

Amb aquesta guerra des del punt de vista militarista se demostra que l'exèrcit està desorganitzat i sense la deguda preparació per a l'acció que desenrotlla.

Nosaltres hem de protestar d'això i hem de felicitar an En Rodés que ha vingut a significar en les Corts d'Espanya el sentiment antiimperialista i antimilitarista.

Per això, jo que ja he dit que no volia pronunciar gaires paraules, vull dir-li que l'acord que va pendre el nostre partit en l'Assamblea significa que'ns té ha tots al séu costat i que'l serà el nostre capdill en l'acció protestaria.

Tendu, amic Rodés una gran força; comencem la batalla i ja veurem si amb la batalla se veu que han comés una errada els qui s creuen que han desaparegut els obstacles tradicionals o be sils convencen de que'ls obstacles subsisteixen ara més que mai.

Rodés: parléu; aquí teniu la meva abraçada, senyaleu un lloc i nosaltres us seguirem.

Grans aplaudiments que duren llarga estona, unint-se els que son tributats a peu dret per tota la concurrencia al senyor Rodés.

En Felip Rodés

Amics, companys i correligionaris:

Jo us confesso en aquest moment, que, malgrat el meu temperament equilibrat i serè, sento una de les emocions més fondes de la meva vida, no sols per l'homenatge present, sinó també per les tristeses que ha recordar En Carner, recullides en el tragi de la política i que jo considero, esperó per prosseguir en la lluita, davant l'homenatge immerescut que vosaltres me tributeu.

Aquest acte es la flor que recullo en el llarg camí sembrat d'espines d'aquesta campanya contra la malaida guerra que ja en 1911 vaig calificar de càncer de la patria espanyola.

Per això deia al Parlament, el mes de maig passat, que'n nom del poble, pronunciava la paraula definitiva, per no repetir-la més allí, car ja que no se'ns escolta, entenïem arribada l'hora de dur-la al carrer. (Molt bé).

Avui aprofito l'ocassió d'ésser aquesta la primera de les jornades que empendrem contra la guerra, predicant a la plaça pública, per afirmar de nou que aquest problema és el problema capital d'Espanya.

Perquè'l problema és com ja vaig dir-ho: que Espanya serà o deixerà d'ésser segons sigui la solució d'aquesta guerra (Molt bé).

Ara, haig de recordar les conclusions que varem portar al debat, en les quals se deia que no havent-se ofert solucions que rectifiquessin l'actual política teníem d'anar fatalment a tenir d'abandonar el Marroc, anant a la revissió del tractat de 1909 i el reaptriament de l'exèrcit. Els polítics trobaren la solució simplista, fins va aparéixer en el «Heraldo de Madrid», una caricatura que'm posava davant d'una picarra borrant un problema com a única solució nostra; però, dic jo que'ls simplistes són els que persistiexen en la guerra, perque ells son els qui vorren el problema sense donar-hi solució, perque Espanya ho té no l'intenció ni la potencialitat necessaria per seguir aixís, tal com ara, malgrat aquestes pomposes fòrmules de pretesa ocupació amb les quals, la presentada ara pel govern, només serveixen per enfluernar al poble, amagant-li la veritat. No ens trobem davant un Protectorat en una terra verge, sinó dintre una política d'ocupació militar, essent avui nat a impuls. (Aplaudiments).

Això, no se soluciona més que amb les nostres conclusions, no amb les dels senyors Maura o Cambó mancades de tota realitat. Recordem que des de que els nostres soldats arrivaren a Tetuàn, fins ara, la nostra intervenció no ha sigut mal de pau, d'equitat, sinó d'apressió i tirania, destruint tot factor de cultura. (molt bé).

Ciutadans: hem de tenir en compte que no's tracta dun problema teòric, sinó de quelcóm que ens devora, representant una despesa de 250 milions de pessetes anyals. El soldat espanyol resulta que o està mal cuidat o ha de gastar unes 2000 pessetes anyals, puix el soldat francés, millor equiperat és lo que gasta. Calculéu a quant ascendràn les despeses, i en quin esta quedarà l'Hisenda espanyola.

Això, apart de la ferida moral que portaràn a la patria els soldats nostres quan tornin amb la consciencia de la nostra importancia. Son mulitituts que perden un ideal i el de la fé en la patria (aplaudiments.

Afegin-hi que les úniques actuacions pràctiques no son les del exèrcit sinó les de la policía indígena, a Luzien i Tetuàn, indisciplinada i bàrbra.

Perdem el patrimoni moral d'una patria, i la Patria deixa d'esser-ho quan la fé s'esmicola. I estem destruint silenciosament el nostre patrimoni.

Aquesta campanya nostra l'hem de continuar. El dia que jo avoqui en el Parlamentr els datos de l'industria militar de que parlava En Moles, i s'aixecaràn les pedres contra els governs i el règimen (grans aplaudiments).

Ja he fet una referencia d'això a les Corts. També he dut al Parlament el perill de que perdem la llibertat i la prorrogativa civil. Al fer-ho no he reculllt veus del carrer, sinó l'esprit de tot un poble. Si hagués volgut aportar més datos de la política de les clarividencies personals, més hauría pogut afegir-hi.

Vull recordar ara, ja que l'amic Carner m'ha dut intimitats cordials, que en un viatge fet amb En Moret, me duia ell la rensació de que en una de les crisis, la de la Flamenca, va marcar al rei el proposit de finir l'aventura marroquina, recordant les amargues dades cubanes. Fidel al seu propòsit, En Moret va repatriar 36,000 homes, però la crisi va fer pujar an En Canalejas qui va seguir el vell criteri d'acció militar, amb la campanya al Kert.

Prosseguit per En Romanones amb aquella actuació que ha calificat de barranc del Llop del partit liberal (molt bé).

Jo crec que aquest alt criteri, impera des de 1905 (aplaudiments).

Per això el debat no ha produit cap més efecte que ascensos i condecoracions que no han arribat al general Gómez Jordana, el de l'ocupació sense un tret de Tetuàn, el que per conquerir un fagi de tinent general, repetex avui l'operació ocupant quatre ermots, també sense disparar un tret, segons hauréu llegit aquests dies a la premsa,per més que ja veuréu a l'estiu quines consequencies portaràn les noves operacions del general de Melilla. (aplaudiments)

Seguefx l'industria de la guerra, les recompenses, les ocupacions innecessaries, que exigeigen gastos i sang, la pobre sang del poble generós!... (Aplaudiments).

Aqueixa industria de la guerra és l'ambició militarista, que ens porta a un trágic dèficit.

Ademés té de saber el poble que hem enterrat el patrimoni militar a l'Africa. I que això és un fet, ho demostrane la parcs d'artilleria, l'intendencia i la Sanitat de la península on no hi queda res, costant mcés de mil mil-lions lo que s'ha tret, transportant-ho a les terres africanes.

Però haig d'acabar (veus: no, no!) Sols demano que tots ajudem an aquesta acció d'anar contra la guerra; quels 36,000 repatriats que l'han patida, per fàbriques i tallers ja faràn la seva prèdica entre les families que amparen els seus i no dupteu: les hostres veus trobaràn resó, perqué l'opinió està preparada: anem a extendre la nostra honrada prèdica, que contra ella sols s'han alçat lirismes, vans lirismes que la realitat desfà.. Lirismes l'equilibri del mediterràni, lexcusa de les fronteres...!

Com si Anglaterra que en 1904 ens va imposar a nar a Ceuta i que quan li convingui ens en treurà, perquè no li faltaràn ministres a Espanya que amb la mateixa impericia li firmin els tractats no ens excuses les fronteres amb la seva artilleria de gran tallibra des de'l penyó de Gibraltar.

I lirisme la temença de l'invasió francesa quan ja ens trobem entre dugue Frances que avencen i ens encerclen dintre la seva cultura.

Es hora, donc, de resoldre el plet entre els interessos veritables i els lirismes.

Així com al Parlament hem sostingut la campanya, també la portarem al carrer. Jo he dit a les Corts, en els meus darrers discursos coses tant aspres que tres anys enrera m'hueríen per elles expulsat del Parlament.

Això indica que la voluntat del poble va obrint-se camí, invadint l'esperit general, fent que tothom sigui contrari de la guerra.

Lluitem, donc, companys que a la fi hem de triomfar.

Una gran ovació coronà el final del valent disicurs d'En Rodés. Els amics i comensals anaren a felicitar-lo calurosament.

▼▼▼

Conseqüencies: Una nova campanya contra la guerra

S'havien acallat els aplaudiments que'l gran discurs d'En Rodés havia merescut. Un nombrós grupu d'amics i correligionaris s'acostaven a l'orador per a felicitar-lo i estrenye-li la mà. Els comentaris sobre la greu qüestió marroquina eren acalorats i de tots els llabis sortíen paraules de condemnació per la funesta aventura .

Desseguida se parlà de la conveniencia de fer quelcom pràctic per acabar amb aquesta horrible sagnía, Les interessants declaracions del diputat per Balaguer havien encès d'energía a tothom per a començar les més ardides tasques .

Allavors se recabà i s'obtingué desseguida la col·laboració dels nostres parlamentaris per a empendre una activíssima campanya contra la guerra del Marroc.

Desseguida se reberen oferiments i se plantejà un vastíssim projectbe que compendrà de moment tot Catalunya i s'extendrà també per varies provincies espanyoles .

Entre varis elements del partit se designà una comissió per començar els treballs i tot seguit s'acordà que s'inauguraría la campanya amb una conferencia d'En Rodés en un teatre espaiós de la nostra ciutat .

Oportunament donarem les demés noticies d'aquesta nova campanya contra la guerra.

TEATRE

TÍVOLI.-"Los Romànticos,, quatre actes d'En Martínez Sierra

L'amor que sentim per la gentil obra mestre de Murger, ens féu anar dissabte passat molt il·lusionats al teatre. Molt més il·lusionats que quan anem a veure l'òpera dels boemis, perquè allà ens pesa la música de Puccini. Anavem a gaudir les belleses inagotables de Murger en tota la seva senzillesa.

Però vàrem sofrir una decepció. Si en l'òpera ens pesava Puccini, aquí ens pesava el sentimentalisme ploraner d'En Martínez Sierra. L'assumpte resulta aquí diluit, allargassat, sempre repetexen les mateixes coses i un no veu el moment d'arribar a la fi. Fòra del primer acte que, com a presentació, és molt discret, el conflicte, si conflicte pot dir-se la trama senzilla de l'obra, se fa d'una gran monotonía. Per tocar assumptes que carexen de cops d'efecte com aquest, en el qual sols la mort de Mimí és una nota forta d'emoció teatral, s'ha de donar molta més importancia a lo anecdòtic que no ha fet En Sierra, perquè l'espectacle no resulti pesat. I no serà pas perquè no falti aquest element en el llibre gentilíssim de Murger!

Els arranjadors de l'òpera, de Mimí, l'amant de Rodolf, i de Francina, la de aquell delicíós capítol de «Le manchon de Francine», ne feren un sol personatge, vestint-lo amb tota la poesía de la boemía murgeriana, poesía de joia i de rialla, àdhuc quan no hi ha menjar i l'amor traefx. Aquesta mateixa Mimí és l'heroína de l'obra d'En Sierra, la qual en els quatre actes plora i riu, estima i traefx. Así Mimí s'ha apartat de Murger i s'ha format una figura a part a través de traduccions i arranjaments, una figura molt més completa que no pas la que li doná origen. Una cosa semblant va passar amb Mignon, la figura de la qual ha anat creixent, devenint com un símbol de l'anyorament de la patria, de l'infant que ha crescut lluny de l'amor dels séus, devenint, en fi, una hermosa i completa figura, lo que en «Willem Meister» no és més que un esboç feliç.

La Xirgu no estigué tant acertada com en les altres obres que li hem vist en aquesta curta temporada. El personatge, tot de matíços finíssims i sentimentals, de suavitats i de tendreses, que àhduc el séu plorar ha de tenir un regust de rialla, no és paper per la nostra tràgica eminent. Tampoc estigué del tot acertat En Puga. La Santotaría féu una Mussette angelical, apartant-se de la Mussette que no ha de ser precisament angelical, però tant bonica que va encantar a tothom. Els vestits li esquelen tant bé, el capell ampie i els bucles rossos enquadraven tant bé el séu rostre gentil, que merefx un caluròs aplaudiment primer com a dòna i després com a actriu.

La presentació molt acertada. Els vestits i el decorat de molt bon gust.

J. MASSO VENTOS

De l'U.F.N.R.

Cap a Madrid

Amb l'exprés d'ahir nit marxà cap a Madrid el senyor Rodés per a continuar la seva tasca parlamentaria.

La Diputació

S'ha publicat l'anunci de subasta de l'enquitranat de carreteres del voltant de Barcelona.

—La Comissió de Beneficencia va estar a Horta visitant els terrenys del senyor Bonaventura Conill que pensen adquirir amb destí a la Casa de la Caritat.

—El Consell d'Investigació Pedagògica te molt avançats els treballs d'organització del Curset Montessori, que's donarà aquest istiu a Barcelona, del 27 de juny al 22 de juliol, amb la cooperació de totes les actuals pensionades a Roma, i el qual podràn assistir, no solament les mestres sinò també les mares de familia.

Els deports

CONCURS HÍPIC INTERNACIONAL

Aquesta gran prova hípica organitzada pel «Real Polo Jockey Club» començarà el pròxim dia 20.

La Junta Directiva d'aquesta entitat, desitjosa de donar tota classe de facilitats al públic ha disposat que a partir d'avui se expedeixin localitats a la taquilla del Teatre Novitats .

LA SETMANA NÁUTICA

La regata del Reial Club Marítim, que anunciarem, des del davant del Club a la boia lluminosa, virant en dues boies a l'avant-port se celebrà abans d'ahir, tenint el major interès .

Sortíren els 7 metres i Sonders junts, a les quatre en punt, i cinc minuts després els 6 metres. D'aquests el «Kasiola» creuà la línia cinc segons abans de la senyal, lo que l'obligà a tornar enrera, i en canvi, l'«Asphodel», que estava molt ben col·locat, sort imolt bé, i aprofitant la ventatja que per ell significava l'haver-hi un xic de mar pel fresc lleveig que bufava i, sobretot, molt hàbilment conduit pel seu patró, augmentà la ventatja de la sortida i guanyà la regata. L'«Ilse II» prengué ventatja de sortida i arribà davant de tots amb cinc minuts de ventatja.

Els resultats de les regates foren els següents: 7 metres, «Alicante», en 1 hora 12' 10"; sis metres, «Asphodel», d'En Wertheim, patró l'Eduard Espiell, en 1- 10' 444"; segón el «Kasiola II», d'En Bruce, en 1- 13' 15"; tercer, l'«Apache», 4 després. Dels sonders, l'«Ilse II», d'En Wertheim, patró Milherí, empleà 1 hora, 5'; l'«Ena», 1- 15' 3"; l'«Orión», 1 hora 16 38"; l'«Ilse I», guanyà la regata de creuers en 1- 24' 442". A tots se'ls concediren objectes d'art com a premi.

Aquesta fou la darrera de la sèrie del R. C. M., avui divendres, se celebrarà al Club, el repartiment dels premis, després del banquet de despedida als forasters, que serà a dos quarts de nou.

Ahir al matí varen començar les regates del R. C. N. acudint bastanta concorrencia a la torre de l'antiga entrada del port, on se don ala sortida als yatchs.

L'alteració del programa anunciada fa dos dieas 'anul·là ahir, i es disputà en primer lloc la regata d'Honor que disputaren onze yatchs de totes menes.

El lleveig fort que bufava i la mar molt grossa que feia, ocasionaren que'l «Rasiola» de Valencia quedés desarbolat al sortir del port, no sofrint cap mal els tripulants, i retirant-se ademés l'«Alicante» per haver-se-li trencat el botaló, i el «Nort» i «Scrap» abandonaren també per anar plens d'aigua. La regata fou dura de veres, sobretot en un trànsol tan gros, anant tots els yatchs, especialment els set meters, anorreats de mala manera i embarcant tots aigua continuament.

El primer d'arribar fou el«n «Asphodel» del R. C. M. essent segón dels sis metres l'«Apache» del mateix Club. Dels 7, arribaren «Giraldilla», «Tango», «Ruigo», «Goal» i dels altres 10 l'«Inés» i «Roma», en aquest ordre.

Per a donar temps a reparar algunes averies soferies per algunes de les embarcacions les regates anunciades per avui han sigut sospeses fins demà a les nou del matí .

Foot-ball

Com ja anunciarem anteriorment ahir a la tarde tingué lloc el partit corresponent a la «Copa Catalunya» entre els primers equips de l'Espanyol i l'Universitary.

Abans de començar l'Espanyol va formular un aprotesta pel motiu d'haver arribat tart l'Universitary .

A les 5'8 s'alinearen els equips actuant de referée el senyor Morales del F. B. C. Barcelona .

Comença el partit molt igualat per ambdós bandols en que tingueren ocasió de lluir-se els davanters d'aquests equips que fan magnífiques arrencades que son molt aplaudides i en el terme del primer temps quasi dominà completament l'Espanyol, marcant un goal aquesta a conseqüencia d'una bonica centrada d'En Pons, que En López aprofita per a rematar colossalment .

En el segón temps els blancs blaus, dominaren completament adquirint el partit uns moments completament epàtics ques' no fan veure cap jugada bonica, en aqest temps l'Espanyol va marcar 4 goals quedant per lo tant 5 a 0 a favor d'aquests.

I ara, dugues paraules respecte el referée, senyor Morales, que va arbitrar molt maalment, demostrant molta parcialitat a favor dels blanc-blaus.

De l'Espanyol, jogaren esplèndidament En López Puco 1 Blot, 1 els de més es distingiren sobre tot En Sampere i Ramiro per la forma de jogar poc noble, abusant d'un jòc molt dur.

L'Universitary, va jogar al principi amb molta empenta, i si no s'haguessin desmoralitzat no haurien quedat amb aquest resultat tant desfavorable,d istingint-se En Ozores, Puntos, Varela.

Els goals foren entrats 2 per En López i 3 per En Ramiro.

El treball

El jutge especial que entén en els processos incoats durant els darrers conflictes socials, senyor Prat, ha acordat la llibertat provisional, baix fiança, dels següents vaguistes carreters:

D'una causa incoada per assesinat frustrat, dispar, lesions i danys, amb algunes acumulacions: llibertat en les condicions dites, a Emili Marimón Rovira, Joan Corcoll Font, Josep Gisbert Borràs, Josep Giveau Yene, Joan Moyà Riera, Francesc Sans Forteu, Maximí Valera Domènech.

En aquesta causa es busca a 14 reclamats.

D'una causa per engegar arma de foc, lesions i danys: Emili Baño López, Josep Baeza Sánchez, Ricard Corretger Carpio, Marián Sánchez Gracia, Genís Conesa Alarcon. Queda un pres a la Model.

A conseqüencia dels processos de la vaga de carreters queden a la presó 13 individus.

S'espera de Sant Feliu la noticia d'haver-se llibertat a alguns presos per la mateixa causa que'ls que hem nomenat, baix fiança personal, ja que no l'han poguda prestar en metàlic.

Dr. Serrallach VIES URINÀRIES I BONYONS 1 a 2 i 6 a 7. Pelai, 40. Consulta econòmica, de 7 a 9, Jovellanos, n.º 9.

JOCS FLORALS D'OLOT

CARTELL

Premis:

I. Flor Natural: premi d'honor i cortesía, que s'adjudicarà a la millor composició en vers sobre tema que's deixa al bon gust i franc arbitre del autor. El qui'n resulti guanyador deurà fer-ne present a la dama de sa elecció que serà proclamada Reina de la Festa i, des de són lloc presidencial, farà entrega dels altres premis als qui'n sian guanyadors.

II. Un objecte d'art o són equivalent amb metàlic (100 pessetes), ofert per l'Excm. Ajuntament d'aquesta ciutat, per adjudicar a la mellor composició en vers que respongui al tema de Patria.

III. El «Còs d'Adjunts» ofereix un altre objecte d'art o són equivalent (100 pessetes), per ésser adjudicat a la mellor composició d'assumpte religiós o moral.

IV. Don Pere Llosas, diputat a Corts per aquest districte, ofereix un objecte artístic a la mellor monografía històrica sobre'l tema: «La vila d'Olot durant els regnats de Joan II i dels reis catòlics.»

V. Un joc d'escriptori d'ònix i plata ofert pels Excms. senyors don Frederich Rahola, marquès d'Alella i comte de Fígols, senadors per aquesta provincia, per premiar la mellor composició en vers o en prosa literaria de tema lliure.

VI. El M. I. senyor marquès de Galtero ofereix un objecte artístic per adjudicar-lo a la mellor llegenda, tradició poètica o fet històric de la comarca olotina, narrat o cantat en prosa o en vers.

VII. Don Joan i don Josep Clarà ofereixen una obra d'art, original dels donadors, a la mellor prosa de tema lliure.

VIII. Don Josep Llimona ofereix altra obra d'art, original del donador, per ésser adjudicat a la mellor composició literaria en prosa o vers de tema lliure.

IX. Don Josep Berga i Boada ofereix un quadro, original del donador, a la mellor «Noveleta de costums rurals o ciutadanes.»

X. Don Celestí Devesa ofereix una obra escultòrica, original del donador, a la mellor composició en prosa o vers d'assumpte montanyenc.

XI. Don Menció Domenge ofereix un quadro, original séu, per adjudicar a la composició en vers que mellor canti «l'encís de la vida del camp».

XII. Un objecte d'art o són equivalent (50 pessetes), oferta d'un donador anònim, per la mellor poesía humorística de bona llei.

XIII. La casa «El Arte Cristiano» ofereix una imatge ricament decorada, obra dels séus tallers, per adjudicar al mellor «Aplec de cançons populars», lletra i música, recullides en la comarca olotina.

XIV. La casa «El Sagrado Corazón» ofereix una imatge, fabricada en els séus tallers, per premiar la mellor «poesía mística».

XV. La casa «Las Artes Religiosas» ofereix un objecte d'art, fabricació de la casa, per ésser adjudicat a la mellor poesía de tema lliure.

Condicions:

Els treballs deuràn ésser inèdits i escrits en català.

Deuràn ésser remesos, en la forma acostumada en tots els certàmens al secretari don Antón Bolós (carrer de Sant Rafel, 27), per tot el día 10 d'agost.

El Jurat no podrà dividir els premis ni concedir accèssits.

El «Còs d'Adjunts» se reserva la propietat de les obres premiades durant un any a contar del día de la Festa.

El Jurat estarà constituit per don Joaquím Ruyra, president; don Pere Llosas, vispresident; don Eduard Girbal Jaume, don Jaume Barrera, prestbítere, don Josep López Picó i don Bonaventura Subirás, vocals, i don Joan María Freixas, secretari.

Llibres i Revistes

Hem rebut :

El fascicle 4, de la revista «Eneida», Repartéix als seus suscriptors el volúm de poesies «Esguards», original d'En Ribera i Rovira.

—El volúm «El Dret català a l'Illa de Sardenya», memoria de don Josep Oriol Anguera de Sojo, publicada pel Col·legi d'Advocats de Barcelona. També hem rebut «Cantos de Idolatría», poesies castellanes d'En J. Socias Aldape.

—El primer número del «Butlletí de la Biblioteca de Catalunya» corresponent als mesos Gener-Abril d'enguany que conte el següent sumari: «Ressenya de la formació de la Biblioteca. Estatuts de la Biblioteca de Catalunya. Reglament. Instruccions als lectors. Catàleg dels manuscrits de la Biblioteca de Catalunya (nums. 1-6) fet de J. Massó Torrents i de Jordi Rubió i Balguer. Crònicas».

El Butlletí de la Biblioteca de Catalunya apareixerà tres vegades l'any en fascicles de desigual nombre de pàgines, però formant anualment un volúm d'unes 200 al menys. S'hi publicaràn particularment catàlecs de manuscrits i de altres fons de la Biblioteca, notes del seu moviment i principals adquisicions i dels donatius de que sigui objecte. Contindrà també una crònica de les demés biblioteques catalanes i de les publicacions que's referexin a elles o als llibres catalans en general .

—Els números dels populars setmanaris «La Campana de Gracia» i «L'Esquella de la Torratxa», corresponents a aquesta setmana.

—«La Voz de Fernando Póo», núm. 94.

—«España en Africa», núm. 172.

—«Lectura», publicació mensual de la «Academia Gaya», de París.

—La Memoria presentada pel Consell d'Adminsitració dels Ferrocarrils de M. a S. i a A. a la junt ad'accionistes celebrada el 10 de maig darrer.

—«El Hogar y la Moda», interessant revista de les famílies que's ve publicant amb gran èxit.

—El núm. 374 de la magnífica revista «Ilustració Catalana», amb profusos gravats i escollit text.

—El fascicle XIII corresponent als mesos de gener a març de 1914, de «Bibliofilia», magnífica publicació del nostre amic i col·laborador el notabilíssim bibliòfil En R. Miquel Planas .

—El núm ,de juny de l'important revista «Estudio» .

—«Renaixement», periòdic catalanista.

—«Revista Moderna d'Administració local», que dirigeix superiorment el nostre amic En C. Omar i Barrera .

El Municipi

La sessió d'ahir

Presidint l'Alcalde senyor Vidal i Valls comença a tres quarts de cinc la sessió ordinaria de segona convocatoria.

Alguns regidors vesteixen de frac i llueixen la venera. Son els que han d'assistir a la professó del Corpus.

Se dona compte de l'acta de la sessió anterior.

Al preguntar el senyor Vidal i Valls si s'aprova, el senyor Colomines Maseras protesta en nom de la minoria radical, apropósit del extrem de l'acta, referent a la cessió de la Banda Municipal per a la professó del Corpus, de la nota facilitada en la premsa de la reunió de les minories en que's fá constar que'ls regidors que assisteixin a la professó, ho facin en nom de l'Ajuntament.

El senyor Dessy en vista de que a la tribuna pública ni ha molt poca gent demana a l'alcalde que dongui ordre a la guarda municipal per a que atenui el rigor que s'observa en concedir l'entrada al públic a la sessió.

L'Alcalde accedeix el prec, afegint que les ordres que hi ha són les de sempre.

Alguns regidors assenteixen a les manifestacions de l'Alcalde, perqué l'advertencia feta sembla indicar la possibilitat de que quelcóm ha de posar d'extraordinari.

S'aprova l'acta i es dona comte del

Despatx oficial

Se dona compte del despatx oficial en el que hi figuren les següents comunicacions:

Ofici de l'Ajuntament de Lleida, manifestant que sa darrera sessió acordà ter consetar en acta sa satisfacció per haver acordat aquesta Corporació municipal adherir-se a les gestions per a treurer desseguida a subasta la construcció del ferrocarril Noguera Pallaresa.

Id. del Govern civil d'aquesta provincia, en que declari incompetent per a conexer de la reclamació formulada per pla Successora de A. Noguera contra l'exacció per aquest Ajuntament de l'arbitri d'inspecció de generadors i motors corresponent a l'any 1912.

Id., id., que manifesta que ha desestimat el recurs d'alçada interposat per don Pere Homet, gerent de la raó social «F. S. Abadal i C.ª» contra un acord d'aquest Ajuntament desestimatori d'una instancia de dita Societat relativa a afor de bicicletas.

Comunicació de l'Associació Espanyola de Compositors de Música, en que dita entitat prega la designació per part d'aquest Ajuntament de les persones que representin al mateix en l'acte organitzat per a aquella Associació i que tindrà lloc en Madrid el dia 14 de l'actual, per a tributar un testimoni de simpatia i admiració al Mestre don Amadeo Vives, fill d'aquesta ciutat, amb ocassió de l'estren de la seva opera «Maruxa».

Id. id., del senyor Alcalde comunicant que donada i conveniencia de que la delegació de senyors Concejals que acompanya l'Orfeó Català en son viatge a París, acompanyarà així mateix a l'expressada entitat artística en son viatge a la capital del Reine, i que havent tingut que sortir d'aquesta ciutat la citada delegació abans de la celebració de la sessió d'avui, per a assistir al Congrés de les Cambres de Comerc, l'obliga a resoldre sobre dit particular, i considerant que no era precís augmentar el crédit votat per aquesta Corporació d'acord amb la referida delegació disposant que la mateixa acompanyara a l'Orfeó Català en sa visita ao mbdues capitals.

Id. del senyor Alcalde, manifestant que aquest Excm. Ajuntament acordà aixecar un monument que perpetués la memoria d'En Pi i Margall i nomenar una Comissió compost ade 5 senyors regidors i 5 vocals no regidors, i que no havent sigut designats encara dits senyors regidors i devent-se proveir-se dues vagants, existents entre'ls vocals expressats en segón terme ocorregudes per defunció dels eximis patricis don Josep M. Vallès i Ribot i don Ildefons Suñol, deuria la Corporació municipal procedir a les oportunes designacions.

Ofici de l'Alcaldía de Puigcerdà manifestant que l'Ajuntament de sa presidencia acordà apoiar la petició de la Lliga de Defensa Industrial i Comercial d'aquesta ciutat per a que aquest Ajuntament recabi del Govern l'inauguració per a l'any 191 7del ferrocarril internacional de Ripoll, Puigcerdà Les Thermes.

Id de l'Ajuntament de Saragoça, trasladant l'acord près pel mateix, pel que s'expresa la seva gratitut per les deferencies i obsequis de que foren objecte per aquesta Corporació municipal.

S'acorda que al banquet que's donarà a Madrid en honor del genial Vives hi assisteixi en nom de l'Ajuntament el senyor Pañella, que ja's troba a la Cort.

El senyor Nolla dona compte del viatje a Lyó i de les atencions de que fou objecte la representació municipal.

S'acordà també donar les gracies al Municipi de Lyó per les atencions dispensades a la representació del Consistori que va assistir a l'exposició d'aquella capital.

Despatx ordinari

Se dona compte dels dictamens que figuren a l'ordre del dia.

Se dona compte d'un dictamen d'Hisenda proposant s'acordi que de conformitat amb l'informe favorable de l'Administració d'Impostos i Rendes es faci exprés regoneixement del crèdit d'import seixanta i una pessetes cinquanta i dos cèntims a don Pau Banifoy, Superior dels Germans Maristes de Sant Andreu quantitat indegudament satisfeta a concepte d'arbitri per conservació i neteja d'empedrat del derruit convent de dita Comunitat i que'l mencionat crèdit sigui inclòs en un pròxim presupost a fi de procedir un pagament.

El senyor Juncal demana explicacions sobre aquest dictamen.

Al donarles-hi el senyor Roses ho fà tant empleant un tó poc adequat a l'anomenar la paraula «lerrouxista», de la tribuna pública surten algunes protestes, que choregen els regionalistes.

Els regionalistes increpen a l'alcalde. Aquest mana posar ordre amb gran energía, amenaçant desenllotjar la tribuna pública. Els concorrents a aquesta continúen promovent aldaruli. Les dretes insisteixen en que's desenllotji la tribuna expulsant als pertorbadors. Els radicals també criden. La sessió queda de fet interrompuda breus moments.

En vista d'això l'alcalde ordena als guardes que expulsin de la tribuna pública als cridaires.

El senyor Juncal tracta de justificar lo ocorregut per la lleugeresa i poca habilitat del senyor Rosés i completa l'ordre de l'alcalde, queda acabat el sorollós incident durant el qual els regionalistes i els de les dretes han tingut d'escoltar algunes «floretes» per la seva intemperancia de paraula, que'ls ha dedicat el públic.

La tracció Urbana

Continúa el despatx ordinari, aprovantse alguns dictamens.

El senyor nAdreu demana que quedi sobre la taula un dictamen sobre la modificació del Reglament de Tracció urbana.

El senyor Rocha s'extranya de l'actitut del senyor Andreu i anuncia que presentar àuna proposició incidental per a que l'informació pública que s'ha d'obrir sobre el dictamen se faci durant els dies que'l dictamen estigui damunt la taula.

nE el debat hi intervenen els senyors F. Arola Martorell i Abadal, acordant-se que quedi el dictamen sobre la taula.

D'Asils

El dictamen proposant el traslat dels casa consistorial de les Corts, origina un nofis i noies de l'Asil del Parc a les exlleuger debat en el que hi intervenen els senyors Juncal i Ripoll.

A precs del primer el dictamen queda damunt la taula.

S'aproven la casi totalitat dels dictamens restants que figuren a l'ordre del dia i es passa a donar compte dels que estaven sobre la ratula.

Dictàmens pendents de discusió

Se dona compte del dictamen pendent de discussió que fà varies sessions que est àdamunt la taula referent a l'alçada de les edificacions de la plaça de Catalunya.

Impugna el dictamen el senyor Martorell aportant gran nombre de detalls interessantissims per a evidencia l'improcedencia del mateix, per que se tendeix a treure a la plaça de Catalunya la grandiositat que deu tenir.

El senyor Busquets demana que'l dctamen lcontinúi damunt la taula.

Després de breu debat aixi s'acordà.

El senyor Rocha presenta una esmena al dictamen proposant se deixi sense efecte l'acord de V. E. de 23 de desembre, últim pel que's nomenava a don Blas Planell i Tondo per a la vagant que resulta per renuncia de don Simón Cascante, d'encarregat del material i reparació de lampisteria afecte al servei dels tallers municipals del carrer de Valldonzella, ja que segons apareix de la documentació aportada, dit senyor excedeix de l'edat fixada en l'article 13 del reglament que regeix per a l'ingrés a les brigades i serveis anexes als mateixos de nomenaments de dependents de l'oficina d'U. I O.

L'esmena proposa que's retiri el dictamen.

Se sospèn la sessió per breus moments per a que la Comissió corresponent se reuneixi i dictamini.

Proposicions

Se dóna compte el resultat de la reunió, en vista del qual queden retirats dictamen i esmena.

Se retira també el dictamen referent a la subasta del arrendament d'arbitris sobre cassinos i circols de recreu

El dictamen referent als túnels de la Reforma, s'acorda que continúi sobre la taula. També queden sobre la taula els dictamens que segueixen fins al que fa referencia a la recepció d'unes obres del cementirid e Sans, que se aprova.

També s'aprova el que fa referencia a la legalització dels llocs del mercat de llibres vells de la Rambla de Santa Madrona.

Finalment, s'aprova el dictamen referent a les bases d'un concurs per adquirir uns terrenys per al mercat e Vallcarca.

Se dóna compte d'una proposició demanant que en lo sucecssiu no s'autoritzi que la bandera de la ciutat vagi a cap acte sensep revi acord del Consistori.

En votació nominal sed esestima l'urgencia per 20 vots contra 15.

Se dóna compte d'un altre proposició dels radicals demanant que'l Consistori acordi haver vist amb disgust que en nom d'aquest, varis regidors hagin assistit a la professó del Corpus amb les insignies del càrrec.

També es desestima l'urgencia en votació nominal per 20 vots contra 15.

El monument a Pi i Margall

L'alcalde, anuncia que's tenen de cobrir les vagants que hi hà a la Junta erectora del monument a En Pi i Margall, segons consta en el despatx oficial.

Se sospèn la sessió per breus moments per a que els regidors puguin posar-se d'acord respecte les candidatures.

Son nomenats els senyors Pere Corominas Conrat Roure, Oriol Martorell, Matons, Busquets, Rocha i Arola.

Final

El senyor Abadal explica breument en nom de la comissió que va anar a Madrid per a gestionar la presentació del projecte d ellei a les Corts, referent a l'Exposició de 1917, les facilitats que se'ls hi donàren per al complíment de la seva missió.

El Consistori acordà un vot de gracies per a tots els que cooperaren a la labor de l'esmentada comissió i que es faci extenssiu al Govern com a recordatori dels séus oferiments.

I no ahvent-hi cap més assumpte a tractar s'aixeca la sessió a dos quarts de nou.

▼▼▼

Telegrama

A la'lcaldía s'ha rebut el següent telegrama de París:

«Assistit últimes sessions Congrés Cambres Comerç i concorreguent oficialment recepció membres Congrés, ahir Hotel Villo, rebuts cordialment President municipal i canviades salutcaions afectuoses respectives ciutats.—Lasarte, Matons, Muntanyola.

Govern civil

El conflicte del "Kelvin,,

El conflicte entre el armador del vapor Kelvin e la tripulació del mateix, referent a l'apreciació d'hores de sortida i entreda al port, ha quedat ja solucionada.

En Millàn Astray

L'inspector de seguretat senyor Millán Astrany, ha recaigut en la malaltia que'l tingué alguns dies al llit.

Que's millori.

NOTICIES

Actes per a avui

A les set de la tarde es reuniràn les següents agrupacions en el Foment del Treball Nacional: Agrupació 28. — (vins licors, aiguardents i sos derivats). Agrupació 29: (fabricants de conserves, embutits, etc). Agrupació 30, (fabricants de farines, sémoles, mido, dexirina, sucre i demés substancies elimenticies).

—En el Centre Excursionista de Catalunya, Mossèn Marian Faura i Sans, hi donarà una conefrencia sobre exploracions espeleològiques realitzades durant l'any 1913.

—En el Teatre Espanyol, s'hi celebrarà la tercera vetllada patriòtica, en commemoració del Corpus de Sang. S'hi representaràn «Els segadors» i «Ous del dia» d'En Frederic Soler (Pitarra). La copla «Barcino», tocarà varies sardanes.

—Es convoca a tots els mosaistes i anexos, a la reunió que's celebrarà a les deu del matí, per a tractar del curs de la vaga i del miting que's celebrarà el diumenge.

— A dos quarts de nou de la nit en els els Salons del Reial Club Marítim, tindrà lloc el banquet de despedida i repartiment de premis de les regates darreres.

—S'efectuaràn les següents estrenes: Al Teatre Romea, l'opereta en tres actes «Alida»; a l'Apol, el vaudeville «La dona Mare» i al Còmic, la sarquela, «El amigo o Melquiades».

La diada. — Ahir com cada any va celebrar-se la processó del Corpus. L'animació pels carrers on aquesta tenia que passar, estaven atestats de públic, que esperava el pas de la llarga comitiva.

Drantu les primeres hores de la tarde el temps es presentava esplèndit i per aquest motiu els ciudadans decidiren vestir-se de festa, donant una agradable nota de color els bonics habillaments de les senyoryoretes, col·locades molles d'elles per balcons i altres menys afortunades pels carrera. No's deixava ni un moment de tirar els insolents paperets i les agafalloses serpentines, que arribaren a adornar els carrers, especialment el de Santa Agna.

La força estava formada en cordons, ocupant les daventeres dels carrers, inpedint aixi que'l públic s'amontonés al mig del pas.

A les cinc tocades començaren a sortir de la Catedral, «Les trampes» i «Els gegants» i després, creus, congregacions, etc. La comitiva anava seguint el seu camí, però durant una bona estona s'observaba que s'ennuvolaba i es temía que la pluja impedís la continuació de la processó. Aixi ha succeit, quan començaven a sortir les autoritats de la catedral i per aquest motiu esrefugiaren altra volta a dins.

La Custodia i la comitiva oficial, seguit fins a la plaça de Santa Agna, retrocedint pel carrer de Boters i tornant-se'n a la seu.

El públic en un moment va desfilar de tots els llocs on es trebaven i va acabar a correr cuita la festa, la qual semblava de bon entuvi havia de resultar molt lluida.

▲ Ha contret matrimoni amb la bella senyoreta Na María Villanueva, el nostre amic, En Lluc Argilés i Ruiz del Valle, desitjànt-los una felicitat perdurable.

—"**Victoria i Alfonso,,** sorrirán aviat

▲ **La Societat Astronòmica de Barcelona** comunica les següents observacions solars del mes de Maig, realitzades pels individus de la mateixa senyors Raurich i Renart.

Dies 1 al 3: Subsisteixen els dos sistemes de taques n. 9 i 10 de 1914 registrades a darrers d'abril.

El día 3 sols queden dèbils restes al tocar quasi el «limbo» Oest.

Dies 4 al 20: Ausencia de taques.

Día 21: Es nota una dèbil taca als 26 graus de latitut Nort (n. 11 de 1914), que és resol en grupu al día següent:

Día 24: Segueix una taqueta difusa als 20 graus Nort (n. 12 de 1914), que no s'observa el día 26.

Día 29: Apareix, altre petita taca als 23 graus Sud, n. 13, que no's manifesta el día 31.

Observades fàcules a l'Est els dies 20, 26 i 31.

S'han deixat d'observar els dies 17 a 19, 25 i 30 a causa del mal temps.

Apart de mantenir-se l'interessant signe de les altes latituts, poca importancia ha ofert l'activitat solar durant el mes de maig, contrastant notablement amb les grans manifestacions d'abril de que s'ha donat compte oportunament.

—CAMISERIA SANS, BOQUERIA, 32. Especialitat en camises a mida.

▲ Aquesta nit a les deu en el Centre Excursionista de Catalunya, el Rdo. Mariàn Faura i Sans donarà una conferencia sobre les exploracions espeleològiques realitzades durant l'any 1913.

▲ Avui divendres a les dèu en punt de la nit es continuarà en el saló d'actes de l'Ateneu Enciclopèdic Popular (Carmen 30) les lectures comentades de l'obra «Progreso y Miseria» d'Henry George, discutint-se el capítol «Derecho de los Propietarios a indemnización».

L'acte serà public poguent-se fer us de la paraula els concurrents que ho desitjèn.

Informació de fora

(Per telègraf, telèfon i correu)

ESPANYA

Madrid, 11 de 9 matí a 12 nit

El quefe del Govern

El senyor Dato ,coim a día festiu, no ha rebut aquest matí a son despatx de la Presidensia ni ah rebut als periodistes.

El día

El temps és impropi de l'estació. Es Aquest mat lha plogut. El día porta deixa sentir algún fret.

traces de continuar fret i plujós.

Acausa del temps s'ha sospès la novillada anunciada per avui.

De Guerra

El «Diario Oficial del Ministerio de la Guerra» publica una real orde destinant aa les ordres de l'auditor general don Francisco Cervantes Salas, al tinent auditor de primera don Ernest Miró Espluga.

Banquet a Bergamín

L'alt personal del ministeri d'Instrucció Pública ha obsequiat amb un esmorzar en el restaurant Lhardy al senyor Berdel Congrés.

gamín pel seu triomf en el darrer debat

Hi assistiren el subsecretari d'Instrucció Pública, el director general de primera ensenyança i altres amics íntims del senyor Bergamín.

De Governació

En el ministeri de al Governació s'ha rebut un telegrama del governador de Castellón donant compte de que en aquella capital han aparescut gran nombre de lletrers de «Maura sí» i «Maura, no».

Mr. Roosevelt

L'ex-president dels Estats Units, Mr. Roosevelt, abans d'assistir a la boda de son fill visità el Museu de Pintures, recorreguent les seves principals sales.

Especialment es detingué en les d'En Velazquez, Murillo i Goya.

Aquesta mateixa nit Mr. Roosevelt sortirà cap a París i Londres.

El día 16 donar àuna conferencia en la Real Societat Geogràfica Anglesa, sobre de son rescent viatje al Brasil.

Lo que diu En Sànchez Guerra

El ministre de la Governació, parlant da recepció.

Lacierva i dels comentaris a que ha donat lloc, deia que la seva frase d'ahir no ha estat ben interpretada per alguns.

—Jo vaig dir que per a judicar-lo calía col·locar-se en el punt de vista del que les circumsatncies en que's trobava el parla, no del que escoltà, i apreciar totes orador.

En política i sobre tot en la vida parlamentaria s'han d'apreciar les circumstancies.

Jo, en el discurs del senyor Lacierva servador al poder quan ho va fer, per con-

Primera. Que devía venir el partit conhe vist tres afirmacions categòriques.

siderar-ho urgent i aixís ho va indicar al senyor Maura. Per lo tant escta en absolut conforme en que tingué raó el senyor Dato a l'acceptar el poder pel mes d'octubre.

Segona. Que aixís com hi ha qui entén que precisa cercar apoi en altres elements, ell va dir que'l Govern li merexi tota classe de respectes i que en la majoría veu personalitats respectabilisissimes que apoiaren al Govern de 1909, prestant-li tota la seva advheió, per lso qual no considera indispensable l'apoi d'aquests elements neutres i joventuts.

Tercera. Que votarà el Missatge.

Respecte a lo que alguns creuen de que l'apoi del senyor Lacierva és condicional, tot és condicional en la vida, explícita o implícitament.

Jo mateix soc ministre condicional, perque si algún dels meus companys presentés un projecte amb el que jo no estigués conforme, jo deixaría de ésser ministre. La mateixa majoría si hi hagué algún assumpte contrari a les seves ideas manifestaría el seu disgust i deixaría de apoiar al Govern.

No creu que «El Socialista» hagi interpretat bé el discurs, perque'l senyor Sànchez Guerra en anteriors tongades, essent ministre de la Governació, va dictar lleis i disposicions relatives al descans dominical, tancament de taverines i altres que li valgueren l'aplaudiment de les societats obreres, les comunicacions de les quals conserva.

També ha dit el ministre que ha rebut un telegrama del governador de Castelló comunicant-li que en diferents punts de la població han aparescuts lletres de «Maura, sí» i «Maura, no».

Les noces del fill d'En Roosevelt

S'han celebrat les noces de Mis Elisabeth Willard, filla lde l'ambaixador dels Estats Units a Madrid, amb Mr. Kermi Roosevelt, fill de l'expresident de la República Nordamericana.

La cerimonia s'ha celebrat en la capella evangèlica anglesa.

Poc després de les dotze han arribat els nuvis vestint ella de blanc i ell de levita.

Han assistit a l'acte el còs diplomàtic, el senyor Dato, el comte de Romanones, el ministre d'Estat amb sa senyora, el director de seguretat i algunes persones de l'aristocracia.

Plovía copiosament.

Han arribat de París alguns fotògrafs de periòdics francesos, però, ni an aquests ni als periodistes americans que acompanyaven a l'ex president Roosevelt, se'ls ha permès fer informació gràfica en la capella. S'ha intentat obtenir pel·lícoles però h asigut precís treure-les en el carrer.

Els nuvis han rebut multitut de presents ,entre ells un vano antic, regal del rei, i un pendentif de brillants, obsequi dels infants don Alfons i donya Beatriu.

Els regals obtinguts dels Estats Units són de latpa i reunits constitueixen una veritable fortuna.

Anit se celebrà un banquet en l'embaixada dels Estats Units

ESTRANGER

França

El grupu radical socialista ha acordat per 109 vots contra 4, que tots els membres d'aquest grupu deuen negar la confiança al ministeri Ribot.

M. Margame, diputat radical socialista unificat, ha acceptat la sub-secretaría de Guerra.

—El Comitè executiu del partit radical socialista ha invitat als seus adherits a hegar la confiança al Gabinet Ribot, i no oorgart-la mé que a un sGabinet d'esquerra, apoiat exclussivament en la majoría esquerrana.

—M. Ribot ha visitat als ambaixadors amb motiu de la constitució del Gabinet de la seva presidencia.

—Segons «L'Echo de Pris» el «Journal Officiel» publicarà aviat la reorganització de serveis de la Direcció política del ministeri de Negocis estrangers.

La reorganització es basa en la repartició geogràfica, Hi haurà sub-direccions de Europa, Assia, Amèrica i Africa.

Les oficines de Marroc i Bunisia seràn suprimides.

—El grupu socialista unificat ha acordat voatr contra el Gobinet Ribot, però sense fer obstrucció sitemàtica ens les Cambres.

Italia

Florencia. — S'havien congregat nombrosos manifestants per assistir a l'enterrament d'un individu mort durant els desordres d'ahir.

De sobte han sonat alguns trets, engegats contra la tropa. Aquèsta ha respost amb una descàrrega, resultant un mort i nombrosos ferits.

Roma. — La confederació del treball ha ordenat l'acabament de la vaga abans de mitja nit.

—Alguns milers de manifestants, amb una bandera dels colors nacionals, han recorregut les principals víes de la capital aclamant a l'exèrcit.

Florencia. — Ha mort un dels ferits en la colissió d'aquest matí.

Nàpols. — S'han produit algunes colisions entre els manifestants i la tropa

Han resultat un manifestant mort i alguns ferits. Entre la tropa també hi hà alguns ferits.

Un comerciant ha engegat varis trets de revòlver, sobre un grupu de manifestants que intentaven asaltaró-li l'establiment, matant-ne un.

Roma. — Ha quedat solucionada la vaga en aquesta capital.

També s'ha reprès el treball a Florencia, Turín i Gènova.

A Milàn s'ha reprès el treball parcialment.

Anglaterra

Londres. — El «Daily Telegraph» en un despatx de Montreal, diu que'l temporal desencadenat a les Costes de Nova Brunswick ha ocasionat una veritable catàstroef.

El ciclò va sorprendre una esquadra d'embarcacions de pesca, tirant-les quasi totes a fons.

Hi ha un centener de morts.

L'intervenció dels Estats Units a México

París. — «L'Excelsior», en un despatx de Veracruz, diu que la dimissió del general Huerta és condicional i subordinada als acrods amb els mediadors respecte del Guvern provisional, amb En Félix Díaz en el ministeri de la Guerra.

Darrera hora

Madrid, 12 de 1 a 3 matinada

Temporals

De tota la Península es reben noticies de temporals i plujes. Ahir a moltes capitals tingueren de sospendre's les professons.

Aquí fins a mitja tarde va ploure asserenant-se tot de cop.

En vista d'això sort fla professó del Corpus i no havía fet la meitat del curs, que's torná a posar a ploure, disolguent el seguicl i el públic.

L'actitut d'En La Cierva

Ahir En Lacierva, estigué caçant amb En Maura. Un ex-ministre demòcrata deia que l'ex-ministre de la Governació está representant una gran comedia, quín desenllaç potser es veurà el miloir día.

Desgracia

Al carrer de Montalbán, 6, la filla de la portera de la casa, Pilar Mora, ha caigut des de l'escala, al sotarrani, matant-se.

La seva mare va sofrir al saber-ho un atac.

De Catalunya

Varies noticies

Lleida. — Amb el tren de Tarragona ahix a les onze, va arrivar la comissió gestora del Noguera Pallaresa.

A Madrid han quedat l'Alcalde de Balaguer, senyor Genis i En Maciá i En Llarí.

Venent ben impressionats per la disposició favorable mostrada per En Dato

—Els obrers fusters que estant en vaga se reuniren acordant que si per tot el día 14 no han firmat els patrons que ho tinguin de fer, sel's imposarà una indemnització.

—El doctor Humbert Torres, president de la Joventut Republicana de Lleida, donar àdem àdissabte una conferencia al Centre Democràtic Republicà de Borges-Blanques.

El pare, la mare, la Graziella, ploriven mirant ara a la barca, ara a nosaltres.

Els marners que havien conduit l'embarcació, amagats darrera les roques, ploraven també. Tothom ens benéia. La Graziella, el front baix i més seriosa en la seva reconeixença, s'acostà a la seva avia, i la vaig sentir murmurar senyalant-nos amb el dit: «Deieu qu'eren renegats; i quan vos deia, jo, que més aviat podien ser angels! Qui tenia raó?»

L'avia és va llençar als nostres peus i ens va demanar perdó dels séus dubtes. Desde alehores quasi va estimarnos tan com a la seva neta i a Beppo.

XXII

Varem acomiatar els marners de Pròcida, després d'havels-hi pagat els sequins convinguts. Cada un s'encarregà d'alguna de les eines d'ormeig que omplien la caia. Dugueren a la ca-

altres; beure l'aigua clara i fresca de la font possada per ella mateixa dins una gerreta de terriça oblonga que intitnava enrojolant sobre'l séu braç, mentres els nostres llavis se posaven al broquet; ajudar tot seguit a la família en els mil petits treballs rústecs de la casa i del jardí; aixecar els panys dels murs de tanca que voltaven la vinya i que sportaven els terrats; sollerar les pedres grosses qu'havien rotllat, al hivern, des de dalt dels murs demunt les joves plantes de vinya i que feien nosa entre la poca cultura que's podía practicar entre'ls ceps; tins en el celler les grans carabasses grogues de les quals una sola era la carga de un home; tallar tot seguit llurs filaments que nobrien la terra de llargues fulles, i que embrassaven el pàs en les xarxes llurs; traçar entre cada renglera de ceps, sota'ls elts emparrats, un petit forat en la terra seca, perqué l'aigua de la pluja s'hi estanqui per ella mateixa i més temps els hi calmi la set; fondejar, pel mateix ús, unes menes de pous un al peu dels figuers i

que'ls aliments més senzills sostenen i renoven la vida del còs quan l'apetit els assacía i els orgues sún joves i novells...

XXIV

Despertar-nos al xiscle de les oranelles que esfloraven el nostre teulat de fulles sobre'l terrat on havíem dormit; escoltar la veu infantina de la Graziella que cantava a mitja veu dintre la vinya, per por de no torbar la nòn dels dos extrangers; descendir ràpidament a la platja per submergir-nos dins el mar i nedar algúns minuts en una petita cala, l'arena fina de la qual brillava a través la transparencia d'una aigua profonda; i on no penetra ivver el moviment i l'escuma de l'alta mar; pujar lentament a la casa assecant i escalfant al sol els nostres cabells i les nostres espatlles mullades del bany; menjar en la vinya un trós de pà i formatge de brúfol, que la joveneta ens duia i trenca va amb nos-

sa, en lloc de les despulles de la seva fortuna, totes les riqueses de la ditxosa familia. Al vespre, en havent sopat, a la claror de la lámpada, en Beppo va despenjar del capçal del llit de l'avia el troç de fusta trencat on la figura de Sant Francesc havía sigut esculpida pel séu pare; la va treballar amb una serra; la va netejar amb el séu coltell; la va polir i la va pintar novament. Se proposava incrustarla l'endemà sobre la punta interior de la proua, perqué hi hagués en la barca nova alguna cosa de l'antiga. Aixís com els pobles de l'antiguitat, quan elevaven un temple sobre l'emplaçament d'un altre temple, tenien cura d'introduir en la construcció del nou edifici els materials o la columna al menys de l'antic, perqué hi hagués alguna cosa antiga i sagrada sobre'l modern, i que'l recort mateix perdut i grosser tingués el séu culte i el séu prestigi pel cor entre les obres mestres del santuari novell. L'home és per tot l'home. La seva natura sensible té sempre els mateixos instints, tant si és

DIVERSIONS PUBLIQUES

Teatres

TEATRE CATALÀ ROMEA

Avui divendres a un quart de deu. Estrena a Espanya de l'opereta en tres actes

ALICIA

Decorat i vestuari nou. Dissabte, nit, i diumenge tarde i nit «Alicia». Se despatxa a Comptaduría.

Teatre Tívoli

Avui dijous. Gran compayía de sarçuela, opereta i vaudeville del Teatre Eslava de Madrid. Director artístic Asenci Mas. Mestre: Lluis Foglietti. Director d'escena: Lluis Ballester, i la notable tiple absoluta

Dionisia las Heras

i els primers actors Josep Viñas i Juli Nadal. Nit a dos quarts de deu, funció sensera. Entrada i butaca 2 ptes. General 52 céntims. Primer L'entremés líric «El garrotin». Según L'opereta vaudevillesca, adaptada del francès per Asenci Más i J. Cadenas, música dels mestres Quinito Valverde i Lluis Foglietti,

A ver si cuidas de Amelia

tres actes, desllumenant i luxosa presentació, igual que s'ha representat cent nits consecutives en el Teatre Eslava de Madrid. Se despatxa a Comptaduría. Demá dissabte: «A ver si cuidas de Amelia».

Teatre de Novitats

TEMPORADA D'ESTIU

Companyía del Teatre de la Comedia de Madrid. Avui divendres. nit a dos quarts de deu. Sisena de moda. A preus de varis senyors abonats 14 representació de la joguina cómica en 3 actes d'En Pierre Weber, arranjament a l'espanyol pels senyors Paso i Abati,

El orgullo de Albacete

éxit immens, representat mès de 150 nits en el teatre de la Comedia de Madrid. Demá dissabte 15 representació «El orgullo de Albacete». Diumenge tarde: La joguina cómica en tres actes

EL PREMIO NOBEL

Nit 16 representació de l'éxit dels éxits

EL ORGULLO DE ALBACETE

Se despatxa a Comptaduría.

Teatre Cómic Gran companyía d'opereta i sarçuela cómica dirigida per En Güell-Ezpeita. Avui divendres a dos quarts de dèu, entrada i butaca, 2 pessetes; entrada, 35 céntims. El millor cartell de Barcelona. Primer: «El chiquillo». Según: Exit gran, triomf colossal

Los Quákeros

3 actes, per la senyoreta Llurò, Amari, Tornamira i els senyors Güell, Ramos, Genovés, Labarta, Tejada, etz. Presentació esplèndida. Tango argentí. Demà dissabte, estrena en aquest teatre «El pretendiente» creació d'En Ignasi Genovés. Divendres próxim estrena de l'éxit més gran de l'any «El amigo Melquiades».

Saturn Parc

Importantíssim i elegant Centre d'atraccions amenitzat tarde i nit per la molt notable banda del regiment Vergara.

Entrada de passeig 10 céntims

Per a correspondre a les moltíssimes atencions que continuament reb del públic

Nano Paquito

el vinent dimarts, moda li dedicará aquesta Empresa un superb festival. Entre dits festejigos figurará un «Coso Blanco» segons detallen els programes en el que pendrá part el ja indicat Nano Paquito tan célebre per la seva petita perfecció física com per la seva extraordinaria imaginació i excepcional «don de gentes» que tant'ssimes ha conquistat.

Queden a la venda llotges a 3 pessetes.

Concerts

ALCAZAR Gran Café Concert. Restaurant: de primer ordre. Sarçueles alegres Continuament Grans Debuts.

ROYAL CONCERT «MUSIC-HALL» Marqués del Duero, 105, davant Teatre Comtal

Grans Concerts tots els díes tarde i nit, per una important «Companyía de Varietés».

RECREO MUSIC-HALL *Marqués del Duero, 85*

Grans debuts tots els díes tarde i nit, per una important COMPANYIA DE VARIETES.

MOULIN ROUGE.—MUSIC-HALL Concerts tots els dies tarde i nit per nombrosa Troupe de Varietès.

Music-Hall LA BUENA SOMBRA Ginjol 3. Tots els dies tarde i nit **GRAN CONCERT** CELEBRITATS MUNDIALS **ENTRADA LLIURE**

Cines

Grancine saló Doré

Avui divendres tarde i nit grans festivals organitzats pels cultivadors del couplet, prenent-hi part 15 atraccions, tarde, 15. 15 atraccions, nit, 15, i amb un hermós programa de pel-lícoles i les aplaudides atraccions

Otto Eugene acróbates.

Cuno Alexandre excéntrics.

Moreno artista sens rival.

Salud Ruiz aplaudida cançonetista.

Los Villasiul duetistes sens rival. Aviat grans debuts.

Varies

FRONTO COMTAL

Tarde a dos quarts de cinc. Dos grans partits extraordinaris per a avui tarde.

Primer partit a 45 tantos a «remonte».
ROJOS: Goenaga, Errasti.
BLAUS: Echezarrete, Saslain.
Segon partit a 45 tantos a punta.
ROJOS: Iriarte, Larrinaga.
BLAUS: Elorza, Marcelino.
Entrada 1'50 pessetes.

Gran café de Novitats

SALA DE MATCHES DE BILLAR

Avui divendres, dos quarts de tres tarde Gran partit al quadre pels campions M. Sánchez, espanyol, Adorjan, húngar. Partits a tres bandes i a la roia pels professors senyors F. Sànchez, Ortega, Rodón, Sugrañes i Graner. 7 tarde i dos quarts de dotze nit: Partit a 3 bandes pels reputats professors Adorjan, campió húngar, M. Sánchez, campió espanyol, Pereira, campió português. ENTRADA LLIURE.

Mercats estrangers

ESTACIO ENOTECNICA D'ESPANYA A CETTE

Els vins picats

"Son tractament,,

Quan comencen a notar-se els primers calors, convé vigilar les bodegues o magatzems per a evitar que s'desenrotllin en el vi, apart del «moho», una porció de dolens ferments que modifiquen amb sa presencia les qualitats de'ls líquits tancats en dits locals. Entre aquests gérmens perjudicials existeix el que produeix l'«agrio» en els vins.

Quant s'observa aquesta alteració del vi, la primera precaució que deu pendres en les bodegues, es la de separar totees les materies que puguin entrar en putrefacció baix l'influencia d'una elevada temperatura. Deu també pendres la proximitat d'una vinegrería, encare que, aquesta sigui molt reduida, per ésser aquest extremadament perigrós per a la bona conservació de'ls vins. Un magatzem o bodega infestada per el ferment del vinagre tarda molt temps en sanejar-se.

En quant a l'higiene especial del vi, serà precís conservar aquests en tunels plens i ben tapats, per a evitar l'acció oxidant de l'aire que tant favoreix el desenrotllo del efrmen «micordema aceti». També deu tenir-se cuidado de cambiar els draps que rodejen els taps, evitant daquesta manera, que aquestes materies, pudrín-se en el contacte del vi alterín dit líquit.

En certes ocasions aquests medis no son suficients, necesitant-se, recorrer a altres més ràpids i enèrgics. El més radical per a obtenir un bon resultat, consisteix en el us de la «pasterización» (entre 65 i 70 graus) que destrueix el gérmen de la enfermetat. Quan no's disposi d'un «pasterizador» pot substituir-se aquesta operació per un bon ensulfatament.

El gas sulfurós, per ses propietats anestèsiques detió el desenrotllo del microbi de l'acetificació.

El ensulfatament es una manipulació bastant delicada de practicar, en primer lloc deu calcular-se el més exactament possible la quantitat de sofre que deu emplear-se per a no modificar la composició del vi, ve sigui pel mal gust que pot comunicar-li o per la pèrdua de color, doncs sabut és, que dit gas es un decolorant enèrgic.

La quantitat de sofre que deu emplear-se variará amb la capacitat de'ls recipients. La combustió de la sofre deu fer-se de manera que aquest no caigui en el líquit. En França existeixen aparells especials per a aquest objecte.

El ensulfatament pot a la vegada reemplaçar-lo, per l'adició al vi d'alguns grams (4 á 6) de «bisulfito» de potasa per hectòlitre. Descomponent-se aquesta sal en el vi produeix un desprendiment de gas sulfurós.

Mercat de Ceta

Per aquest port continúen els arrivos de vins exòtics. D'Espanya arriven algunes partides.

Els mercats meridionals molt desanimats

▼▼▼▼

PREUS DE PRODUCTES AGRICOLES ESPANYOLS Y ALTRES EN LES PLASSES DE CETA Y MARSELLA

Olis: els 100 kilograms, Borges, de 155 a 170 francs; Aragó, de 170 a 175; Andalusia, de 135 a 145, Tortosa, de 140 a 150.

Alcohols: de vi, bon gust, de 120 a 140 francs, hectòlitre; de brisa, de 80 a 100; Nord, de 00 a 00; Nord extraff, de 42 a 44; d'industria. de 00 a 00; cognac, de 00 a 90.

Sucres: de 65 a 67 francs els 100 kilogs.; cristallisats, 60 a 61; *en entrepot*, de 41 a 42; bordis 33 a 34; en brut, blancs, de 32 a 33; rojos, de 29 30 frcs.

Fruites: peres, de 00 a 00 francs; prèssecs, de 00 a 000; raím, de 00 a 00; pomes de 60 a 70; albercocs, de 00 a 00; cireres, de 00 a 00; magranes, de 00 a 00 el mil; llimones, de 00 a 00 el mil; taronges, de 60 a 70 francs; mandarines, de 00 a 00; melons, de 0,00 a 00 dotzena.

Fruites seques y llevors: ametlles d'Alacant de 325 a 350; de Cartagena, de 320 a 345; de Mallorca, de 280 a 340; amb closca de Tarragona mollar), de 135 140; de Cartagena, de 115 a 130; (vellanes de Tarragona, de 000 a 000; ab closca de 80 a 90; panses de Màlaga, de 9 a 14 francs la caixa de 10 kilos; de Dènia, de 48 a 50 francs el 100; prunes seques de 000 a 000; figues, de 28 a 36; pinyons, de 190 a 200; cacauets, de 00 a 00 anís de Màlaga, de 80 a 90; comins de 00 a 00 calola, de 35 a 42.

Llegums (verdes y seques): ceves, de 40 a 46 francs; alls de 00 a 00; patates; de 12 a 14; noves de 25 a 30 llantíes, de 30 a 40; mongetes, de 20 a 22; pèsols, de 30 a 40; faves, de 00 a 00; tomàques, de 60 a 80.

Forratges: herm, de 9 a 12 francs; aufals, de 10 a 12; palla, de 4'50 a 4'75; garrofes, de 00 a 00; segó, de 12 a 18 els 100 kilograms.

Suros: els mil, superfi, de 60 a 80 francs; fi, de 50 a 60; ordinari, de 20 a 35.

Varis: safrà, de 135 a 145 francs kilo; pebre molt, dols, de 100 a 150 els 100; mares de vi, de 25 a 35; el grau d'àcid tartàric, de 0'00 a 1'00; tartà en brut, de 00 a 00; el grau de bitrartrat, de 0'00 a 0'00.

VINS ESPANYOLS A CETA

Alacant, de 13 a 15 graus, de 00 a 00 francs, hectòlitre; Alacant, de 11 a 12 id. de 28 a 29 id. id.; Benicarló, de 11 a 12 id., de 000 a 000 l id., Catalunya, de 10 a 12 id.; de 29 a 30; Priorat, de 11 a 12 id., de 00 a 00; Tarragona (Vendrell), de 12 id., de 00 a 00; Utiel (tipo Aragó), de 11 a 12 id., de 29 a 30; Valencia, de 11 a 12 id., de 29 a 30; Valencia, rosat, de 12 id.; de 00 a 00; Vinaròs, de 11 a 12 id., de 28 a 29; Moscatell (9 a 10) licor), de 15 id., de 00 a 00; Mistela blanca 9.º 10º (licor), de 12 a 15 id., de 00 a 00; Mistela roja 9 a 10º licor) de 12 a 15 id., de 00 a 00; Vi blanc sec de Valencia, de 11 a 12 id., de 00 a 00 Vi blanc de la Manxa, de 11 a 12 id., de 30 a 32 Vi blanc de Catalunya, de 10 a 12 id., de 30 a 32 de Xerès y Màlaga, ordinaris y superiors, de 30 a 250 francs.

Ceta, 6 de juny de 1914—El director de la Estació, *Lluis Arizmendi*.

FILLS DE F. MAS SARDA

RAMBLA DEL CENTRE, 22. - BARCELONA

Negociem els cupons dels Deutes Interior i Amortitzable 4 % vencimenf primer de juliol pròxim.

Imprempta i estereotipia, Est, 16

EGMAR

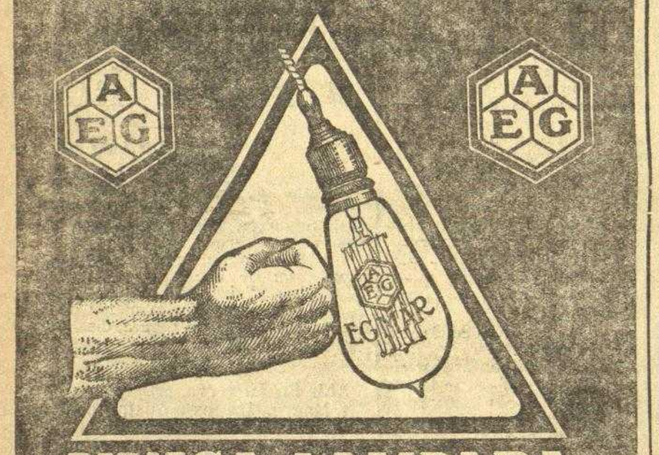

UNICA LAMPARA IRROMPIBLE DE FILAMENT ESTIRAT

Unica Lámpara insensible a fortes sacudides.
La més convenient per a Fábriques, Tallers, Comers y Particulars.

A. E. G. THOMSON HOUSTON IBÉRICA. S. A. Barcelona

OFICINA DE VENDA: Ronda Universitat, 22
OFICINA D'INSTALACIONS: Aragó, 285

Cinta pesa bebés

Totes les mares poden saber el pes del nen usant la CINTA PESA BEBES

Preu: 3 pessetes

Enviant 3'50 se remet certificat.

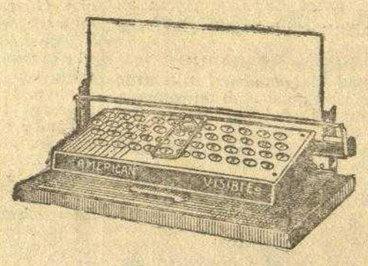

40 pessetes

MÁQUINA D'ESCRIURE

American Visible

Propia per a families.
Enviant 40 pessetes, se remet franc embalatge.
Unica en el món d'aquest preu.

ANTONIO ALTSIHT BARCELONA
Portaferrissa, 22 pral. Apartat 257

CICLES MOTOS SUN.

SANROMA

Els més sòlids i lleugers

...

Teléfon 1445
Balmes 62
BARCELONA

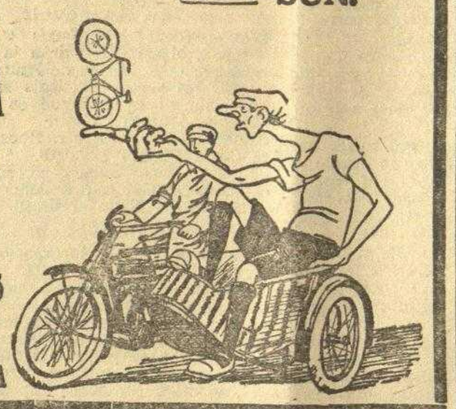

PIANOS Y HARMONIUMS de lloguer, desde 8 fins a 15 pessetes al mes Carrer del Bruc, núm. 73, entresòl, primera

Tresor INAPRECIABLE.—COM POSAR OLI EN UN LLUM és per a vells i decèpits, inapetents, anèmics, dispèpsics, neurastènics, neuròtics i hepètics, el gran VISTA-RICA, l'aperitiu sens igual, regenerador i purificador de la sang i per excel·lencia tònic-vigoritzant; benfactor tant notable com inesperat fins quan tot ha fracassat. En colmados i droguerías. Prospectes i mostres de franc.
Providencia, 61. "La Salud,,. — Barcelona

UNA FAMILIA FELIS

La mare está contenta, perqué té cada vuit dies un periódic de modes que li dona patrons tallats y **regals mensuals** molt valiosos; la noia està joiosa, perque ademés del periódic de modes reb també setmanalment una entrega de novela fina, interessant y moral. Y el pare y el fill están satisfets, perque cada vuit dies reben un quadern de Diccionari ilustrat y altre d'una magnífica Historia d'Espanya.

Doncs tot aixo, o sía el rebrer **quatre quaderns setmanals** (Diccionari, Historia, periódic de modes y Novela), amb dret als regals mensuals, li costa a la familia **dos rals al mes**, en les condicions que li direm si omplena vosté l'adjunt cupó y l'envía franqueat amb un quart de céntim a la

Societat General de Publicacions
Diputació, núm. 211.—BARCELONA

Al rebrer el cupó, la carta o la tarjeta postal que pugui vosté enviarnos, li remeterem **una mostra de franc** de nostres publicacions. Vosté les veu. Si li agraden, s'hi suscriu. Y si no, tant amics.

Sr. Administrador de la Societat General de Publicacions

Serveixis vosté remètrem una mostra gratuita de les seves publicacions setmanals *El Hogar y la Moda*, Novissim Diccionari Enciclopèdic ilustrat, Historia General d'Espanya, y Novela, que donen vostès per dos rals al mes. (Nom de l'interessat)

Residenta _____ provincia _____

MARIN — OPTIC

Gran assortit en gafes y lentes de cristall de roca de primera classe, a 6 PESSETES. Lentes d'aigua cristall insuperable. Preus reduits. Se serveixen amb exactitut y rapidesa els encàrregs dels senyors metges y oculistes. — Se garantisen els objectes.

ARCS, 3 (JUNT A LA PLAÇA NOVA)

DINER en 1.ª hipoteca i sobre valors desde'l 3 per 100 anyal, en lletres, propietaris, industrials i comercials pes de'l 1 1/2 per 100 al mes.

DINER en 2.ª hipoteca, usdefruits, parts indivises i sobre genres, pianos, carruatges i tota garantía que convingui. Rambla Santa Mònica, 4, entresol.

El A. B. C. Hospital, 121

Màquines per a cosir, garantitzades

Des de 30 pessetes

Accessoris i reparacions

ES COMPREN tota classe de mobles, pianos, caixes per a capdals i objectes varis. Carrer Boquería, número 47.

Aparells parlants, discos i rotlos autopianos

COMPRA, CANVI i LLOGUER
New-Phono. Ample, 35-Barcelona
Sucursal Plaça Trilla, 4, Gracia

MÁQUINES PER A FER GEL

NEVERES

DAVID FERRER I C.ª S. EN C.

PASSEIG DE GRACIA, NÚM. 94
Barcelona

Esqueles mortuories se n'admeten fins a les dues de la matinada

tracta del Parthenon, de Sant Pere de Roma o d'una pobre barca de pescador sobre un escull de Pròcida.

XXIII

Aquesta nit fou potsé la més ditxosa de totes les nits que la Providencia hagi destinat en aquesta casa desde que va sortir de la roca fins que va caure enrunada. Dormirem als cops del vent en els oliverars, al brogit de les onades sobre la costa i les albes llisquentas de la lluna sobre'l nostre terrat. Al desvetllar-nos, el cel era llis com un crestall polit, la mar obscura i tigrada d'escuma com si l'aigua hagués suat de pressa i de lassitut. Però el vent més furiós brogia sempre. La bromera blanca que les onades acumulaven sobre la punta del cap llissenc s'elevava encara més alta que'l dia abans. Cobría tota la costa de Cumes en un fluix i un refluix de polçina lluminosa que no parava de pujar i de tor-

nar a caure. No's veia cap vela en el golf de Goete ni en el de Baia. Les gavines fuetejaven l'escuma amb les blanques ales llurs, sol ocell que tingui són element en la tormenta i que xis-cli d'alegría durant els naufragis, com aquests malaits habitants de la Badía dels Morts, que esperen la presa llur de les naus en perill.

Sense dir-nos'ho, sentíem una alegría secreta de ésser així empresonats pel mal temps en la casa i en la vinya del barquer. Això ens donava temps de saborejar la nostra situació i de goçar de la felicitat d'aquesta pobre familia a la qual ens uníem com a fills.

El vent i el mar brau ens hi retingueren nou díes enters. Hauríem desitjat, jo sobretot, que la tempesta hagués durat sempre més i que una necesitat involuntaria i fatal ens fés passar anys on ens trobaven tan captius i tant ditxosos. Els nostres díes s'escolaven però ben insensibles i ben uniformes. Rès prova millor amb quan poca cosa és pot ser feliç quan el cor és jove i és di[illegible] de tot. Es així

dels llimoners; tals eren les nostres ocupacions matinals, fins a l'hora on el sol queda aplomat sobre'l teulat, sobre'l jardí, sobre'l pati, i ens forçava a cercar el refugi de l'emparrat. La transparencia i'l reflexe dels pàmpols hi tenyía les ombres flotants d'una color calda i un xic daurada.

▼▼▼

una cosa fantàstica i que no s'esvanís com un prodigi. Després s'hi aproparen més, després la tocaren portant tot seguit al front llur i als braços llurs la mà que l'havía tocada. En fí aixecaren exclamacions d'admiració i d'alegría, i prenent-se les mans des de la vella fins als infants, dansaren una sardana al voltant de la barca.

XXI

Beppo va ser el primer de pujar-hi. Tret sobre'l banquet de la proua, tirava un a un de la cala els ormetjos amb els quals l'havíem omplerta: l'àncora, els cordatges, les gerres i les quatre mànegues, les formoses veles noves, els pàmpols, els capots de les llargues mànigues; feia sonar l'àncora, alçava'ls rems al demunt del séu cap, desplegava la tela, arrugava entre'ls séus dits la tela borriçola dels mantells, mostrava totes aquestes riqueses al séu avi, a la seva avia, a la seva germana, amb crits de felicitat i picaments de peus.